
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

Op 1 november j.l. zijn de ALV en de reünie georganiseerd in de oudste herberg van het mooie Gouda, Brasserie-Bar De Zalm. Tachtig leden waren hierbij aanwezig. Veel belangrijke zaken passeerden de revue. Allereerst natuurlijk in de ALV, waarbij Harry Peters eerst als voorzitter van de Stichting Atletiek Fondsen (SAF) het woord kreeg om uit te leggen, waartoe de SAF vele jaren geleden is opgericht (fiscaal gunstige uitbetaling van sponsor- en startgelden aan topatleten volgens de toentertijd geldende regels), waarom besloten is deze stichting nu op te heffen EN waarom besloten is de resterende financiële middelen uit te keren aan het Jeugdfonds van de Vrienden! Om vlak daarna weer het woord te krijgen ter ere van het feit, dat hij het nobele ambt van (een zich het komend jaar inwerkende) penningmeester had aanvaard. Helaas moesten we als bestuurslid afscheid nemen van Ellen van de Bunt, die zich gelukkig wel bereid verklaard heeft betrokken te blijven bij de organisatie van de fietsdag en de reünie. Vervolgens werd de begroting aangenomen en daarmee de contributieverhoging van 20 euro, die aangewend zal worden t.b.v. de activiteiten van onze vereniging (met name het Jeugdfonds). Daarna lichtte ik namens het bestuur toe, waarom we de werknaam 'Vrienden van de atletiek' willen gaan gebruiken (in het kort: omdat we ons inziens daarmee beter tot uitdrukking brengen, dat onze vereniging niet alleen vriend is van de Atletiekunie, maar met name ook van de atletiek in bredere zin). Het bestuur heeft de verwachting, dat deze (nieuwe) naam beter zal aanslaan bij potentiële sponsors / begunstigers van de vereniging. De vergadering ging akkoord met dit voorstel, wel met de kanttekening dat wij er als bestuur voor zullen moeten zorgen, dat de reünie een gelegenheid blijft waar oud topatleten onder elkaar kunnen zijn.

In het middagdeel namen wij afscheid van Elly de Regt-Henzen, die 9 jaar lang de scouting en de begeleiding van de atleten van het Jeugdfonds op voortreffelijke wijze op zich heeft genomen. Voor het bestuur reden om haar te eren met de Vriendentrofee. Wij zijn blij in Marjan Olyslager een waardig opvolgster te hebben gevonden. Aansluitend hield Willem van der Krogt wederom een vlammend betoog hoe verder te gaan met (de fondswerving t.b.v.) het Jeugdfonds. Iets wat het bestuur zo belangrijk vindt, dat dit hem gevraagd heeft om bestuurslid te worden met fondswerving in zijn portefeuille. 's Middags konden de aanwezigen kiezen tussen een georganiseerde rondwandeling in Gouda en gezellig met elkaar op een terrasje op de markt zitten. Het was jammer, dat het afsluitende buffet niet helemaal vlekkeloos verliep, maar dat heeft Brasserie-Bar De Zalm meer dan goed gemaakt door 400 euro te doneren aan het Jeugdfonds.

Rest me u plezierige feestdagen en het allerbeste voor 2015 toe te wensen!

Els Stolk, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>

Nieuwe leden

- Ria Hulsink is in de vorige Vriendenband al aangekondigd als nieuw lid. Nu hebben we van haar meer gegevens gekregen over haar prestaties. Ria deed aan 5-kamp. Ze werd op dit onderdeel bij de Nederlandse kampioenschappen twee keer tweede en een keer derde. Ria heeft ook aan interlands meegedaan en wel twee keer op de 5-kamp en een keer op hoogspringen. Ze was lid van PEC en ADA en nu nog van AAC;
- Als donateur heeft zich gemeld Epie Schippers-Blaauw. Zij is de oma van Dafne Schippers. Adres: Rietschar 11, 8607 KJ Sneek, tel. 0515-430753, e-mailadres: wiebeschippers@hetnet.nl Epie was vroeger ook een zeer verdienstelijke sprintster, met als 17-jarige een tijd van 10,2 s op de 80 m. Ook kon ze goed verspringen met bijna 5 meter, nog steeds pas 17 jaar. Helaas moest ze als jong meisje stoppen met atletiek wegens een knieblesure.

Opzegging lidmaatschap

- Donateur Paul van Gool;
- Bé en Elly Holst, maar Bé is van lid naar donateurschap gegaan.

Overleden

- Jan Rem is op 2 oktober 2014 op 84-jarige leeftijd overleden. Een In Memoriam vindt u op pagina 4;
- Op 22 oktober 2014 is onze donatrice Hilde Zwaan-Bergshoeff overleden. Zij werd 88 jaar.

Wijzigingen

- In de nieuwe ledenlijst van oktober 2014 zijn per ongeluk bij dertien e-mailadressen de verbindingsstreepjes vervangen door een spatie. In e-mailadressen mogen geen spaties voorkomen. Graag eventueel zelf de verbindingsstreepjes in de ledenlijst plaatsen. Het gaat om de e-mailadressen van Marjo van Agt, Henk Appels, Joost Borm, Henk Evers, Fred van Herpen, Toos Hofstede-Mutter, Rob de Jong, Marti ten Kate, Hans Koomen, Janneke Roona-Bosma, Jan Struijk, Piet Tamminga en Roelof Veld. Ook staat in de nieuwe ledenlijst per ongeluk nog onder de donateurs Cock Mooijman genoemd, die op 23 september 2013 is overleden. Graag zijn naam

doorhalen. De excuses voor deze fout zijn inmiddels overgebracht aan Mw. Mooijman.

- Het e-mailadres van Dicky van Lunteren-van Dijk is geworden: dvanlunterenvandijk@gmail.com
- Marjo van Agt heeft een nieuw e-mailadres, namelijk lucmarjo@outlook.com

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

- Albert Hofstede heeft een nieuwe linker kunstheup gekregen en Toos moet binnenkort aan staar worden geopereerd.

Opmerking: graag bij een adreswijziging of wijziging van e-mail er rekening mee houden dat je de wijziging niet alleen stuurt naar de Atletiekunie, of naar het secretariaat van een vereniging die rechtstreeks is gekoppeld aan de database van de Atletiekunie, maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen wijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

NK Atletiek Indoor 2015

Plaats: Omnisport Apeldoorn

Datum: 21 en 22 februari 2015

Beste leden van de vereniging Vrienden van de Atletiek,

het bestuur van de Atletiekunie heeft, mede namens de organiserende atletiekvereniging AV '34 te Apeldoorn, het genoegen u uit te nodigen om op **zondag 22 februari 2015** deze wedstrijd bij te wonen.

Het streven van de Atletiekunie is dat u de uitnodiging begin februari per mail zult ontvangen. Als u aanwezig wilt zijn, dan kunt u zich na ontvangst van deze uitnodiging aanmelden (uiterlijk dinsdag 17 februari) middels de link in deze e-mail van de Atletiekunie. Evenals voorgaande jaren ontvangt u na aanmelding per e-mail uw toegangsbewijs.

Heeft u geen e-mailadres en u wilt de wedstrijd bijwonen, neem dan contact op met Chris van der Meulen:

- telefonisch 040-253 89 52
- of schriftelijk: Oranje Nassaulaan 86, 5503 JG Veldhoven

U ontvangt daarna t.z.t. van hem uw toegangsbewijs per post.

Wedstrijdinformatie is te vinden via de website **www.nkindoor.nl**

In Memoriam Jan Rem

Op 2 oktober jl. is op 84-jarige leeftijd Jan Rem overleden. Jan Rem was 800 meter-loper en behoorde in de eerste helft van de jaren '50 tot de Nederlandse top. In 1953 werd hij in Den Haag Nederlands kampioen, zijn enige titel bij de senioren. Zo'n tien keer werd hij opgesteld in de Nederlandse ploeg. Hij zag zo, samen met zijn clubgenoten Gerrit van der Hoeven en Cor Aafjes, veel van het buitenland.

Zijn atletiecarrière begon in 1944 toen Jan Rem zich bij Lycurgus aanmelde. Aanvankelijk deed hij alle nummers, maar in 1946 besloot hij zich toe te leggen op de 800 meter, waar hij tot een persoonlijk beste tijd van 1.53,8 kwam. In 1954 kwam hij één seconde tekort voor deelname aan het EK in Bern. Bij regionale wedstrijden verscheen Jan Rem vaak aan de start in gezelschap van Gerrit van der Hoeven en Cees de Boer. Omdat ze vaak een, twee en drie werden, hadden ze de bijnaam 'drie musketiers'.

Jan Rem gaat als winnaar over de finish, begin jaren '50.
(foto beschikbaar gesteld door fam. Rem)

Zelf vond Jan Rem dat hij eigenlijk geen talent had; hij moest het vooral hebben van eerzucht en trainingsijver. Tien jaar lang bestond zijn leven alleen maar uit sport, studie (hts) en werk. In een interview zei hij eens: "Tijd voor andere zaken was er niet. Het was een eenzijdig leven dat ik leidde. Dat was toch niet goed hoor, op die leeftijd." Zijn trainer Rinkel dwong hem zelfs om minder te trainen. Toch was zijn trainingsmentaliteit er mede de oorzaak van dat hij in 1957 stopte met de wedstrijd sport. Een jaar eerder probeerde hij in Siberische omstandigheden (-20°C) zijn schema af te maken. Daarbij heeft hij waarschijnlijk zijn longen geforceerd, waar hij daarna bij het lopen last van hield. Gecombineerd met zijn drukke baan als metaalkundige bij de Hoogovens en zijn huwelijk met Guus Kleijn was de keuze snel gemaakt. Hij was nog niet meteen uit de atletieksport verdwenen. Een paar jaar was hij clubtrainer van een groep lopers, totdat heupproblemen dit onmogelijk maakten.

Jan Rem had een brede interesse. Na zijn pensionering was hij jarenlang betrokken bij het Historisch Genootschap Crommenie. In 2001 verscheen zijn boek *Met het oog op de bodem*, een reeks zelf ontworpen fietsroutes door Noord-Holland waarbij de routes vanuit

historisch en geologisch perspectief worden toegelicht. Na zijn atletiekperiode speelde het fietsen een grote rol in zijn leven. Hij fietste niet alleen dagelijks van Krommenie naar de Hoogovens in Velsen, ook maakte hij later met zijn vrouw een aantal lange fietsreizen.

Toen zijn vrouw chronisch ziek werd, heeft Jan Rem haar acht jaar lang verzorgd, zodat ze thuis kon blijven wonen. Zoals hij vroeger ook met zijn kenmerkende gedrevenheid zijn trainingsrondjes liep, zo probeerde hij zoveel mogelijk zelf te doen. Drie jaar geleden kreeg Jan Rem kanker. Aanvankelijk was het geen beletsel om zijn vrouw te blijven verzorgen, maar dit jaar ging zijn gezondheid steeds meer achteruit. Toen bleek dat hij niet meer beter zou worden, was er naast berusting vooral bezorgdheid om zijn vrouw. “Het was echte liefde tussen die twee. Mijn vader heeft alles uit het leven gehaald. Daarnaast kon hij van kleine dingen genieten”, aldus zijn zoon Jan-Paul.

Jan Rem is in besloten kring begraven. Zijn oud-pupillen vormden een erehaag toen de kist naar de begraafplaats werd gedragen.

Wij wensen zijn vrouw, zijn zoon en dochter, hun partners en zijn drie kleinkinderen veel sterkte toe.

Paulien van den Berge

TOPATLETIEK EN ENTERTAINMENT IN HET OLYMPISCH STADION OP VRIJDAGAVOND 22 AUGUSTUS 2014

foto Erik van Leeuwen

foto Piet Wijkers

Daar was niets mee miszegd. Zo was er bijvoorbeeld de Amerikaanse top-sprinter **Justin Gatlin** uit Amerika, die laat in de avond de 100 meter in 10,00 sec. aflegde, een stadionrecord. En ook **Patrick van Balkom**, de vroegere sprint-kampioen, die als dj de regie voerde over de muzikale omlijsting. Zelfs de zangeressen geraakten in vuur en vlam. Dit alles omlijst door en afgesloten met een spetterend vuurwerk.

Flame games
ATHLETICS

**VOLGENDE FLAME GAMES:
5 SEPTEMBER 2015!**

**VERENIGING
VRIENDEN van de ATLETIEK**
Opgericht 26 mei 1951

**Notulen van de 63-ste jaarlijkse algemene vergadering op zaterdag 1 november 2014
in hotel De Zalm in Gouda.**

Legenda:

abcabcabc = besluit

xyzxyzxyz = actie nodig

Zo'n 80 Vrienden, donateurs en partners waren tijdens de vergadering aanwezig.

1) Opening

Om 11:00 uur opent voorzitter Els Stolk de vergadering en heet alle Vrienden en overige aanwezigen hartelijk welkom. Zij geeft aan dat haar openingswoord (ook) gezien moet worden als een toelichting op agendapunt 4: Jaarverslag 2013/2014 van het bestuur.

Speciaal welkom aan de wethouder sport van Gouda Laura Werger, de voorzitter van A.V. Gouda Rob Oostdam, bestuurder/directeur van het FBK Bureau Hans Kloosterman, hoofdredacteur van magazine en website Atletiek Week Cors van den Brink, de voorzitter van de Atletiekunie Theo Hoex, directeur van de stichting EK 2016 Rien van Haperen, hoofdredacteur van De Vriendenband Piet Wijker en zijn medewerkster Lydia Pietersen, Jeugdfonds commissieleden Elly de Regt-Henzen en Wim van der Krogt, vertegenwoordigster van het 100-jarige AAC Anny Schmitz, de 75-jarigen.

Een viertal uitgenodigde medewerkers van het bondsbureau, waaronder de directeur Jan Willem Landré, was verhinderd. Eveneens verhinderd was Margriet Prins, die onze nieuwe website, de gedenkkaarten en de omslag van de Vriendenband heeft ontworpen.

Voorzitter dankt het organisatiecomité, bestaande uit onze bestuursleden Ellen van de Bunt en Riet van den Ende, dat er alles aan heeft gedaan om ons een aangename dag te zullen bezorgen.

Er wordt stilgestaan bij het feit dat we het afgelopen jaar helaas afscheid hebben moeten nemen van: Cock Mooijman (23 september), Diny Mekes-Steffen (9 oktober), Bart Leenhouders (22 oktober), Henk de Hont (9 januari), Theo Hoekstra (20 maart), Harrie Piereij (18 april), Constant Mahieu (25 augustus), Jan Rem (2 oktober) en Hilde Zwaan-Bergshoeff (22 oktober).

Els wenst onze zieke Vrienden een voorspoedig herstel toe.

Ons ledenaantal is helaas met 12 afgenomen, ondanks diverse oproepen tot werving via vrienden en kennissen.

Er is voldoende geld binnengekomen om het Jeugdfonds de komende jaren te kunnen laten voortbestaan. Wim van der Krogt heeft zich verkiesbaar gesteld voor het bestuur, waarbij zijn portefeuille zal bestaan uit het Jeugdfonds en de fondswerving.

Voorzitter meldt enkele wisselingen van personen in besturen en commissies.

Elly de Regt-Henzen stopt na negen jaar met haar werkzaamheden ten behoeve van de begeleidingscommissie van het Jeugdfonds. Het bestuur is verheugd dat Marjan Olyslager haar plaats wil overnemen.

Paul van Gool heeft het bestuur van de Stichting Atletiekerfgoed verlaten en Chris Konings zal dit eveneens per 31 december van dit jaar doen. Reden voor het bestuur van de Vrienden en de Atletiekunie om nog een keer goed naar de organisatiestructuur te kijken van Atletiek Erfgoed. Besloten is dat ons bestuurslid Melchert Kok toe zal treden tot het bestuur van Erfgoed en gezocht zal worden naar (nog meer) mensen die (op projectbasis) uitvoerende werkzaamheden t.b.v. AE willen verrichten.

Ed Turk blijft aan als bestuurslid, maar zal het komend jaar geleidelijk zijn taak als penningmeester overdragen.

De vereniging organiseert ieder jaar diverse activiteiten. Voorzitter doet een oproep op de leden om zich te melden om deze activiteiten in 2015 mede te helpen organiseren. Voor het organiseren van het fietsweekend graag contact opnemen met Ellen van de Bunt. Graag ook aanmelding voor hulp voor onze vernieuwde website en Facebook. Ellen van de Bunt treedt uit het bestuur, maar heeft zich bereid verklaard om toch nog mee te werken aan het organiseren van onze bijzondere activiteiten, waarvoor onze dank.

Het bestuur is in overleg met de Atletiekunie om het trefpunt van Vrienden tijdens de NK indoor volgend jaar beter georganiseerd te krijgen.

Afgelopen jaar is een aantal vrienden gezamenlijk naar de Superleague in Braunschweig gereisd. In de tussentijd heeft ook de AU het gezamenlijk reizen naar grote wedstrijden opgepakt. We zullen het komend jaar daarbij aansluiten. Zo is de reis naar het EK indoor in Praag in maart volgend jaar al geregeld.

Piet Wijker heeft weer zijn uiterste best gedaan om fraaie Vriendenbanden te verzorgen en om adverteerders te vinden. Voorzitter dankt Piet hier hartelijk voor.

2) Ingekomen stukken en mededelingen

De secretaris heeft geen ingekomen stukken anders dan de afmeldingen. De meeste afmelders wensen ons een vruchtbare vergadering toe en doen ons de groeten.

We ontvingen afmeldingen van de volgende Vrienden en/of genodigden:

Onze Duitse Vrienden Hans en Kornelia Schulz, Frank Koomen, Coby Kamerbeek, Adwin van Groeningen, Jan Willem Landré, Jan van Heek, Roel Visser, Thom van Rooijen, Dafne Schippers, Sifan Hassan, Margriet Prins, Hans Schulz, Bob en Corrie Vos, Corrie Roovers-v/d Bosch, Albert en Toos Hofstede, Esther Goedhart-Schot, Hans Douwes, Hans Koomen, Truus Hennipman, Frans van Erp, Bé Holst en Cees Evers.

De penningmeester heeft een ingekomen stuk ontvangen van de Stichting Impala – Tollien Schuurman Atletiek Centrum en zal dit behandelen bij agendapunt 7 over de begroting.

3) Verslag van de ALV, gehouden op 2 november 2013 in hotel bij Papendal

Er zijn geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard met dank aan secretaris Kees de Kort.

4) Jaarverslag 2013/2014 van het bestuur

In het openingswoord van de voorzitter is veel van het jaarverslag gememoreerd. Er zijn verder geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard, eveneens met dank aan de secretaris.

5) Jaarverslag van de penningmeester

Ed Turk verwees voor een toelichting op de jaarrekening naar de Vriendenband nr. 5. Hij nam aan dat degenen die in de financiën waren geïnteresseerd, hier kennis van hadden genomen en dat hij het weinig zinvol vond om voor degenen die niet erg in de financiën waren geïnteresseerd nu een lang verhaal te vertellen. **Wel gaf hij aan dat hij de vergadering wilde voorstellen het batig saldo ad € 1.571 aan het Jeugdfonds toe te voegen. De leden waren het hier van harte mee eens.**

6) Verslag van de kascommissie

Namens de kascommissie doet Frank Jutte verslag van de kascontrole, samen met Sjoerd

Koster, aan huis van de penningmeester. De kascommissie heeft geen onrechtmatigheden aangetroffen en kan dan ook de vergadering voorstellen om de jaarrekening goed te keuren en de penningmeester decharge te verlenen voor het gevoerde financiële beheer en het bestuur decharge te verlenen voor het gevoerde financiële beleid. De leden gaan hiermee akkoord. Het originele, ondertekende verslag wordt aan de secretaris

Frank Jutte rapporteert op humoristische wijze over de kascontrole ten huize van de penningmeester.
(foto's Trudy en Ed Turk)

overhandigd. Hij zal het in het archief bewaren.

7) Begroting verenigingsjaar 1-09-2014 t/m 31-08-2015

Ed Turk geeft een uitgebreide toelichting op de begroting; hij had immers bij de bespreking van de jaarrekening tijd uitgespaard en die tijd benut hij nu dubbel en dwars. Hij plaatst de begroting in het bredere perspectief van de financiering van onze atletieksport, waar voor verschillende zaken - waaronder de ondersteuning van talentvolle jeugd - financieel steeds minder ruimte is. Ed gaat enthousiast in op het jeugdige atletiektalent en de

Penningmeester Ed Turk tijdens zijn gloedvolle betoog over de jeugdathletiek.

verenigingsactiviteiten die in het land voor de jeugd worden georganiseerd. Hij verwijst daarbij naar zijn foto-expositie Jeugdsport in Nederland anno 2014, die aan de wand hangt. Op deze manier tracht hij de vergadering warm te maken voor de voorgestelde begroting die meer ruimte creëert voor de uitgebreide ondersteuning van ons jeugdig talent. Met die ondersteuning gaat het de goede kant op en de penningmeester onthult een cheque van € 1.500,- van de Stichting Impala -

Tollien Schuurman Atletiek Centrum, welke stichting ook al eerder dit jaar € 2.500,- aan het Jeugdfonds had overgemaakt. De vergadering verwelkomt deze geste met applaus. Daarna wordt het woord gegeven aan Harry Peters, voorzitter van de Stichting Atletiek Fondsen. Deze overhandigt met een paar goedgekozen woorden een cheque van € 15.000,- voor het Jeugdfonds aan voorzitter Els Stolk, die deze cheque onder luid applaus gaarne aanneemt.

Ed geeft aan dat er echter meer geld nodig is om het Jeugdfonds nog minstens 7 jaar te laten voortbestaan. Om die financiële ruimte te bereiken is een contributieverhoging van € 30 naar € 50 per jaar gewenst, zoals uit de begroting en de daarbij opgenomen toelichting blijkt. Voor de begroting krijgt de penningmeester de handen van de leden op elkaar, **waarmee deze begroting en de contributieverhoging is goedgekeurd.**

8) Verkiezing kascommissie

Sjoerd Koster en Frank Jutte mogen en willen nog een jaar in de kascommissie blijven. Ed stelt voor om een reservecontroleur te benoemen. Elly de Regt-Henzen biedt zich hiervoor aan met instemming van de leden.

9) Structuurwijziging en naamswijziging van de vereniging

In de toelichting op de begroting zit ook een voorstel om de structuur van de vereniging aan te passen. Het bestuur denkt in de richting zoals onze Duitse “Freunde” dat hebben, dat wil zeggen een kern van ex-topatleten en topfunctionarissen met daaromheen een kring van begunstigers en fans. Na wat discussie hierover, met o.a. als tegenargument dat er gevaar ontstaat van hokjesgeest en blijvende behoefte van reünies van alleen de kerngroep, geeft Ed Turk aan dat ook binnen de huidige statutaire situatie de mogelijkheid aanwezig is om begunstigers te werven die de atletieksport een warm hart toedragen en die het Jeugdfonds geldelijk willen ondersteunen. Of dat moet leiden tot een structurele en statutaire wijziging op de manier zoals onze Duitse “Freunde” dat hebben gerealiseerd, zou het bestuur het komend jaar gaarne nader onderzoeken. Na deze toelichting wordt een stembureau benoemd, bestaande uit Wilma van Gool-van den Berg en Mieke Sterk. Bij handopsteken wordt de vergadering gevraagd of het bestuur op deze ingeslagen weg kan voortgaan. Met overweldigende meerderheid steekt de vergadering goedkeurend haar hand op. **De vergadering is dus akkoord dat het bestuur de structuurwijziging, inclusief werven van begunstigers, nader gaat onderzoeken. Het bestuur zal de resultaten van haar onderzoek op de agenda van de volgende algemene ledenvergadering plaatsen.**

Als voorbereiding hierop vindt het bestuur het belangrijk, dat nu al de naam van onze vereniging wordt gewijzigd van Vrienden van de K.N.A.U. naar Vrienden van de Atletiek. **Na stemming blijkt dat een meerderheid voor deze naamswijziging is, we heten dus voortaan Vrienden van de Atletiek. Om het streven naar meer bekendheid van onze vereniging gestalte te geven gaat het bestuur een partytent aanschaffen, die we gaan uitzetten bij belangrijke wedstrijden.** Dit in overeenstemming met onze Duitse collega's. Ed Turk laat een foto zien van de partytent van de Duitse “Freunden”.

10) Bestuursverkiezing

Volgens rooster zijn aftredend: Ellen van de Bunt en Kees de Kort. Kees stelt zich herkiesbaar, maar Ellen niet. **Het bestuur draagt Wim van der Krogt voor als nieuw bestuurslid, met in zijn portefeuille vooral het Jeugdfonds en fondsenwerving. De vergadering gaat met applaus akkoord met deze benoeming.** Ellen heeft aangeboden nog allerlei hand- en spandiensten te willen blijven verrichten. Zij heeft aangegeven geen speciale onderscheiding als aftredend bestuurslid te willen ontvangen, maar dat weerhoudt het bestuur er niet van haar bloemen en een enveloppe met inhoud te

Wim van der Krogt ziet het als nieuw bestuurslid helemaal zitten met de doorstart van het Jeugdfonds.

overhandigen als dank voor haar zes jaar bestuurslidmaatschap, wat wordt gevolgd met applaus.

Ed Turk heeft aangegeven om wel in het bestuur te willen blijven, maar wil zijn taak als penningmeester in de loop van dit jaar beëindigen. Het bestuur is verheugd dat Harry Peters nu al als zevende bestuurslid wil toetreden tot het bestuur. Hij zal het komend jaar het penningmeesterschap van Ed Turk gaan overnemen. Harry heeft veel ervaring in deze functie, want hij is o.a. negen jaar penningmeester

Scheidend bestuurslid Ellen van de Bunt wordt in het zonnetje cq in de bloemen gezet.

geweest van het bestuur van de Atletiekunie. **Harry wordt met applaus door de vergadering tot nieuw bestuurslid gekozen.**

11) Rondvraag

Wim Damen en Wilma van Gool-van den Berg vragen, of nu echt is besloten tot contributieverhoging. Het antwoord is: ja.

- Marianne de Schipper-Burggraaf vraagt om volgend jaar toch weer, net als vorig jaar, vooraf de lijst toe te sturen van deelnemers aan de algemene ledenvergadering. Hiermee wordt samen rijden bevorderd. Ellen zegt, dat ze zich niet bewust was dat dit vorig jaar was gebeurd. **Vooraf een deelnemerslijst toesturen gaan we volgend jaar weer doen.**

- Hugo Tijsmans vraagt aan de leden om een applaus te geven aan Piet Wijker voor zijn fantastisch werk voor de Vriendenband.

- **Roelof Veld vraagt aan het bestuur om nog een kritisch te kijken naar de criteria voor lidmaatschap. Het bestuur zal dit doen,** waarbij Els Stolk aangeeft dat het bestuur dat vorig jaar al gedaan heeft, maar dat de nieuwe criteria nog niet op de te vernieuwen website staan.

- Dicky van Lunteren-van Dijk vraagt, of begunstigers ook naar de algemene ledenvergadering mogen komen. Het antwoord van de voorzitter is, dat zij niet verwacht dat begunstigers naar de ALV en/of de reünie zullen komen, maar naar de trefpunten.

(Naschrift van de secretaris: in de statuten staat dat begunstigers wel de ledenvergadering mogen bijwonen, maar zij hebben in die vergadering geen stemrecht).

12) Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, dankt voorzitter voor het geduld en de aandacht. Ze sluit de ledenvergadering rond 12:15 uur, ongeveer een half uur later dan gepland. Hierna volgen nog diverse toespraken, de lunch, presentatie over het Jeugdfonds, huldiging van 75-jarigen, stadswandeling en tot slot een dinerbuffet.

Kees de Kort, secretaris.
november 2014.

Als iedereen regelmatig zou bewegen zouden we ons fitter, gezonder en mentaal beter voelen. Dat geldt zeker ook voor 65-plussers.

Yalp en Olga Commandeur zorgen samen dat senioren op een leuke manier in beweging komen. Dit doen zij op een speciale manier. Met een beweegtoestel voor ouderen. Olga Commandeur verzorgt bij iedere Yalp locatie in Nederland advies en ondersteuning.

www.yalp.nl/oudereninbeweging
T. 0547 - 289 410 E. info@yalp.nl

**Ouderen
in beweging**
samen op een Olga Commandeur plein

Meer sporten en nieuwe mensen ontmoeten.
Samen bewegen op een Olga Commandeur Plein.

YALP | Nieuwenkampswaten 12 | 7472 DE Goor | T. 0547 289 410 | F. 0547 289 411
info@yalp.nl | www.yalp.nl | Twitter: @YalpLetsPlay

Adieu Erfgoed

Het hing in de lucht en ik kon er wel mee leven na 20 jaar. Voorbij en voorgoed voorbij, het is als met pensioen gaan. Je kijkt er naar uit, maar het is even stil voor je een nieuwe draai gevonden hebt. Tot voor een paar jaar geleden was Erfgoed de Bibliotheek. Ooit opgericht door Gijs Takken, die toen directeur van het bondsbureau was. Hij verzamelde foto's van Vrienden en boeken van de NATV, welke een plaatsje kregen in de kasten van het gebouw aan de Nachtegaalsraat. Het waren Karel Vroon en Ed Meeuws die tot in de jaren 90 de bibliotheek beheerd hebben. In 1994 ben ik er voor het eerst bij betrokken geraakt. Ik begon aan de Richterslaan in Nieuwegein, daarna 6 jaar in IJsselstein en onlangs hebben we de derde locatie op Papendal ingericht.

In 2007 is Paul van Gool komen helpen in de bibliotheek. We werden een vraagbaak en studiecentrum. Toen we Ton Bijkerk van de ISOH met enige regelmaat over de vloer kregen, werd ons duidelijk dat we veel kostbare boeken in ons bezit hadden. De schenking van de medailles van Wim Slijkhuis, twee keer brons in 1948 Londen, was de opmaat voor het stichten van een beheerorgaan.

Zo ontstond in 2009 de Stichting Atletiek Erfgoed. Het bestuur werd gevormd door de onafhankelijke voorzitter Paul van Gool, secretaris-penningmeester Frank Koomen namens de Atletiekunie en ondergetekende namens de Vrienden.

De 2 bronzen medailles van Wim Slijkhuis op de 1500 en 5000 m van Londen 1948.

(afbeelding beschikbaar gesteld door Atletiek Erfgoed)

Op deze plaats is een woord van dank aan Paul van Gool op zijn plaats. Zonder zijn deskundigheid, zijn inzet en talloze uren was Erfgoed nooit geworden wat het nu is. Daarom is het erg jammer dat de afloop van het gezamenlijk avontuur anders uitkwam dan we, en velen met ons, gehoopt hadden.

Een nieuwe voorzitter van Erfgoed is nog niet gevonden, daar wordt hard aan gewerkt, neem ik aan. Melchert Kok neemt mijn oude plaats in. Er zal door de nieuwe erfgoedbestuurders gezocht gaan worden naar zogenaamde handjes ofwel doeners, personen die ad hoc klusjes voor Erfgoed willen doen. Want de speciale vragen die op het Bondsbureau of bij Erfgoed binnenkomen, vragen wel enige aandacht en vooral zoektijd. Daarbij is enige kennis van de Bibliotheek wel gewenst. Ook verwacht de hoofdredacteur van De Vriendenband Piet Wijker regelmatig kopij van Erfgoed, tenzij het nieuwe erfgoedbestuur het anders wil.

Ik ben klaar, het is mooi geweest, ik groet U allen met een Frysk “oant sjen”.

Chris Konings

AMSTERDAM 2016

6-10 JULI 2016

OLYMPISCH STADION AMSTERDAM
WWW.AMSTERDAM2016.ORG

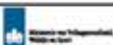

ATHLETICS
LIKE
NEVER
BEFORE

INTERNATIONAL PARTNERS

HOST INSTITUTIONS

**VERENIGING
VRIENDEN van de ATLETIEK**
Opgericht 26 mei 1951

Verslag van de reüniedag van de Vrienden van de Atletiek op zaterdag 1 november 2014 in De Zalm in Gouda.

Traditiegetrouw hebben we de algemene ledenvergadering gecombineerd met een grote reünie met allerlei toespraken en activiteiten.

Ongeveer 80 leden, donateurs, partners en genodigden hebben de hele dag, of een groot deel daarvan, mee beleefd. Ruim de helft nam ook deel aan het dinerbuffet, waarmee de dag werd afgesloten

In grote lijnen was de dag als volgt ingedeeld:

- 10.00 - 11.00 uur ontvangst;
- 11.00 - 12.15 uur jaarvergadering;
- 12.15 - 13.30 uur diverse toespraken;
- 13.30 - 14.15 uur aperitief en lunch;
- 14.15 - 14.35 uur rapportage over Vrienden-Jeugdfonds;
- 14.35 - 14.45 uur uitreiking Gouden Pluim aan Denzel Comenentia en de Vriendentrofee aan Elly de Regt-Henzen;
- 14.45 - 15.30 uur toespraakjes voor de zeven aanwezige 75-jarigen;
- 15.30 - 17.15 uur stadswandeling of gezellig samenzijn in/bij De Zalm;
- 17.15 - 17.45 uur voortzetting gezellig samenzijn in De Zalm;
- 17.45 - 19.00 uur dinerbuffet (voor degenen die hiervoor hebben gekozen).

De jaarvergadering (van 11:00 uur tot 12:15 uur)

Van de vergadering wordt een apart verslag gemaakt, waarin het aftreden en de huldiging van Ellen van de Bunt-Heemskerk aan de orde komen en de benoeming tot nieuwe bestuursleden van Wim van der Krogt en Harry Peters als tweede penningmeester.

Diverse toespraken

Er waren deze keer zes sprekers namelijk:

- Laura Werger, wethouder van Gouda met sport in haar portefeuille;
- Rob Oostdam, voorzitter van de plaatselijke atletiekvereniging A.V. Gouda;
- Rien van Haperen, directeur van EK Atletiek Amsterdam 2016 (diapresentatie EK 2016);

Anny Schmitz-Broekhoff, vertegenwoordigster van het 100-jarige AAC;
Cors van den Brink, hoofdredacteur van Atletiek Week;
Theo Hoex, voorzitter van de Atletiekunie.

Vrienden Jeugdfonds en gerelateerde onderscheidingen

Elly de Regt-Henzen en Wim van der Krogt zijn aanwezig als begeleidingscommissie van het Vrienden Jeugdfonds. Elly geeft in een diapresentatie in het kort de pieken en dalen weer van de door het fonds gesteunde jeugdige atleten. Aan het eind geeft de commissie de namen prijs van de genomineerde jeugdathleten voor 2015. Het gaat voorlopig om totaal 7 atleten, waarvan 5 die al eerder steun kregen. De 2 nieuwe atleten zijn: Sina Mai Holthuijsen en Joris van Gool. Zij kunnen het hen toegewezen bedrag gebruiken voor o.a. een trainingsstage of deelname aan een buitenlandse wedstrijd. De uitverkoren talenten bereiden zich voor op internationale wedstrijden.

Een trotse Denzel Comenentia met de Gouden Pluim, die hij ontving uit handen van voorzitter Els Stolk.
(foto's Trudy en Ed Turk)

De door het Vrienden Jeugdfonds gesponsorde Denzel Comenentia was uitgenodigd om een onderscheiding in ontvangst te nemen. Hij ontving uit handen van Els Stolk een oorkonde,

genaamd de Gouden Pluim, voor zijn voortreffelijke atletiekprestaties. Zo won hij een zilveren medaille op de WJK in Eugene en is hij ook sterk op de onderdelen discuswerpen en kogelslingeren.

Elly de Regt-Henzen wordt voor haar werk voor het Jeugdfonds onderscheiden met de Vriendentrofee, een bos bloemen en een zoen van Els Stolk.

Elly de Regt-Henzen stopt na negen jaar met haar werk voor het Jeugdfonds. Marjan Olyslager gaat haar plaats innemen. Elly wordt voor haar werk onderscheiden met de Vriendentrofee, die zij ontving uit handen van Els Stolk; ze ontving ook een bos bloemen.

75 jarigen

Melchert Kok neemt het woord voor een korte impressie van de aanwezige leden die in 1939 zijn geboren ofwel 75 jaar zijn geworden of nog dit jaar worden. Hij haalt voor het

voetlicht: Ellen Joacim-Ort, Henk Snepvangers, Jaap Noordenbos, Wim van Hemert, Kees Koppelaar, Henk Evers en Kris Vasse. De volgende 75-jarigen waren om diverse redenen niet aanwezig: Jan van Heek, Roel Visser en Thom van Rooijen. Melchert vraagt eerst aan alle zeven 75-jarigen om plaats te nemen op de barkrukken naast de bestuurstafel. Hierna

Alle 75-jarigen op een rij, toegesproken door Melchert Kok, die deze rol heeft overgenomen van Chris Konings.

geeft Melchert een klein overzicht van hun sportverleden, eventueel aangevuld met enkele andere markante feiten. Zij ontvangen allen een presentje in de vorm van het boek “Sportlegendes”.

Organisatie

De organisatie van deze ledenvergadering met reünie was in handen van de bestuursleden Ellen van de Bunt-Heemskerk en Riet van der Enden in samenwerking met Ed Turk, die o.a. zorgde voor de geluids- en beeldapparatuur en het tentoonstellen van sportfoto's. Hartelijk dank hiervoor.

Kees de Kort,
secretaris van de vereniging Vrienden van de Atletiek.
november 2014.

We mogen dan met z'n allen weliswaar verheugd zijn over het gestegen peil van de atletieksport in Nederland de laatste jaren, er zijn toch ook nog steeds disciplines binnen de atletiek, waar we de gang er maar niet in weten te krijgen. Neem nu bijvoorbeeld het hink-stap-springen. Zo werd 30 jaar geleden Anne Jan van de Veen Nederlands kampioen met 15,80 m. Bij de jongste editie van de Nederlandse kampioenschappen kreeg Sander Hage het goud omgehangen, nadat hij met 15,16 m als beste uit de bus was gekomen. De verste sprong, ooit door een Nederlander gerealiseerd, mag dan inmiddels vorig jaar door medelander Fabian Florant op 16,69 m zijn gesteld, gesprongen tijdens de EK Indoor in Göteborg, daarvóór stond die met 16,24 m gedurende een kwart eeuw op naam van Frans Maas. Hoezo vooruitgang?

Volgens Roy Sedoc, één van de vijf landgenoten die er tijdens hun sportieve atletiekloopbaan in slaagden om de zestien metergrens te passeren – Roy leverde deze prestatie al in 1974 met een sprong van 16,01 m – komt dit, omdat we in Nederland geen hink-stap cultuur hebben. “Veel trainers hebben het idee, dat het een zeer blessuregevoelig onderdeel is. Volgens mij is dat niet zo. Het is in feite een ritmische oefening. Zoals ook het polsstokspringen. Dan moet je eerst leren lopen met de stok, het insteken moet je leren, het hangen aan dat ding, kortom dat is een hele lange weg. Als je met polsstokspringen begint, dan kun je, denk ik, pas na een jaar of drie een beetje polsstokspringen.

Roy Sedoc (foto Piet Wijker)

Met hink-stap-springen is dat dus idem dito.

Daar kun je niet vandaag mee beginnen en dat je dan denkt, zoals met verspringen, dat je een paar maanden later kunt springen. Het is een hele technische discipline, die je kunt vergelijken met polsstokspringen en hordelopen.”

Bij Roy Sedoc was het een blessure die de progressie in zijn prestaties om zeep hielp. Die was niet veroorzaakt door het hink-stap-springen zelf, maar had er wel invloed op. “Ik trapte een keer op het trainingsveld met mijn rechterbeen, mijn hinkbeen, in het gat van zo’n waterputje. Doordat het met gras overgroeid was, zag ik het niet. Daardoor raakte mijn pees flink opgerekt en kon ik niet meer hinken met rechts, moest ik wisselen van been. Dat was doffe ellende en heeft een tijd geduurd. Maar aan de top komen, dat lukte daarna niet meer.”

Piet Wijker

Ruimte en tijd, in eeuwigheid

Opnieuw is er bijna een jaar voorbij en daarom gunnen we ons even tijd voor reflectie.

Toen Usain Bolt (intussen al weer jaren geleden –in 2009–) 9,58 op de 100 m liep in Berlijn, hoorde je het weer: *“Die prestatie staat voor de eeuwigheid.”*

Zo'n reactie is niet nieuw.

We herinneren ons een zelfde uitspraak na de vertesprong van Bob Beamon (8,90 m) in Mexico (1968) en ook wel –in iets mindere mate– na de 2,45 m hoogspringen van Javier Sotomayor (1993).

Dat is ook best begrijpelijk. Records worden normaal gesproken maar met fracties van seconden of een enkel centimetertje verbeterd en als er dan plots zó'n spectaculaire prestatie geleverd wordt.... Op dat moment wordt de dooddoener: *“records worden gevestigd om verbeterd te worden”* even terzijde geschoven.

Anderen grijpen zo'n gelegenheid aan om te berekenen waar de grenzen van het menselijk prestatievermogen liggen.

Zo zijn er ook Nederlandse records die al “een eeuwigheid” staan en nog maar altijd niet verbeterd worden. [Eindelijk in 2013/2014: hoogspringen vrouwen, indoor en outdoor; trouwens wel weer door een meerkampster....]

Tja, ruimte, tijd, eeuwigheid, wat moet je je eigenlijk voorstellen bij die begrippen?

[Deze foto, genomen door de apparatuur uit de Hubble-ruimtetelescoop?](#)

Dat is maar de vraag en daarmee hebben velen zich al éeuwen bezig gehouden. Denk aan de bijbel, talmoet, koran en dergelijke, waarin gesproken wordt over eeuwig leven na dit leven. Denk aan de vele wetenschappers die zich bezig hielden / houden met “tijd”. Denk aan filosofen die talloze boeken hebben volgeschreven over verwante begrippen als eeuwigheid, leven en dood, ruimte en tijd.

Enkele korte notities hierbij, waarbij ik eerst gebruik maak van publicaties van **Jan W. I. Tamboer**, bewegingswetenschapper en sportfilosoof en van **Umberto Eco**, schrijver, maar ook (taal-)filosoof.

Wie aan atletiek doet, beweegt zich. Dat is een fysiek gebeuren. Beweging is niet mogelijk zonder verplaatsing. Plaats, houding en positie van (delen van) het lichaam wijzigen.

Beweging is wiskundig te berekenen. Het zich verplaatsen is vast te stellen met componenten als tijd, snelheid, kracht, ruimte en richting.

Echter: daarbij worden steeds twee punten met elkaar vergeleken. Alsof een lichaam in beweging op enig punt even stilstaat! Nee: het komt langs!

Het bewegende lichaam IS nooit op een punt van zijn baan, maar het is er evenmin steeds afwezig.

Bewegen is ook een gedragsuiting. Hardlopen als gedragsuiting is een functionele verandering in tijd en ruimte.

Lopen naar..... kan variëren van de start- tot finishlijn van een 100 m, dus een gericht en nauwkeurig omschreven parkoers. Maar het kan ook een duurloop zijn van een uur, waarbij het niet uitmaakt waar of waarheen de loop voert. “*Ins Blaue hinein*” zeggen wij dan, hoewel de Duitser die uitdrukking gebruikt om aan te geven dat iemand nogal onsamenhangend aan het kakelen is.

De tijd, de objectieve tijd die voor deze gedragsuitingen nodig is, is niet afhankelijk van de beweging. De beweging wél van tijd! Tijd is oneindig, tijd duurt immer, tijd IS.

De objectieve ruimte is niet afhankelijk van beweging. Beweging is dat wel van ruimte.

Als je in baan 1 in het blok zit vlak voor de start van een 400 m, plaats je je handen achter de startlijn. Nooit besef je op dat moment, dat die zelfde lijn straks finishlijn is!

Het begin, de doelstelling, de verwachting, de spanning, het vertrouwen....

De finish, de vermoeidheid, het gevoel hebben van de waarde van de geleverde prestatie, soms ook gewoon al wéten; dus voldaan of teleurgesteld, de ontlading....

Zodoende: ruimte is oneindig, overal, ruimte IS.

Door deze constatering is de voorwaarde geschapen om prestaties meetbaar en vergelijkbaar te maken.

In of buiten atletiek, steeds leven wij in ruimte en tijd. Als je letterlijk of figuurlijk het punt wil bereiken waar de horizon en de wolken elkaar raken (ruimte), kun je snel of juist

heel rustig lopen (tijd); je zal het nooit bereiken. Pas als een levend wezen sterft, is voor deze persoon, fysiek gesproken, het bestaan van ruimte en tijd geen factor meer.

Hierover heeft de filosoof **Ludwig Wittgenstein** nagedacht. “Iedereen” kent wel de laatste zin van zijn meest beroemde werk: “*Waarover je niet kunt spreken, daarover moet je zwijgen.*”

[Ja, ik realiseer het me: daar houd ik me ook maar al te vaak niet aan.]

Hij beweerde dat de dood geen gebeurtenis in ons leven is, omdat wij de dood niet ervaren. En daarom heeft ons leven volgens hem geen einde. Is dat dan een garantie voor onsterfelijkheid of eeuwig leven? Eeuwig leven, het lichaam is daar niet toe in staat, de ziel wel!? Is daarvoor een waterdichte, harde garantie?

Wittgenstein bedacht daar het volgende op:

“De oplossing voor het raadsel van het leven in ruimte en tijd ligt BUITEN ruimte en tijd. Als je onder eeuwigheid niet oneindige tijdsduur, maar ontijdelijkheid verstaat, dan leeft hij eeuwig die in het heden leeft.”

Conclusie: niet in de tijd, maar in ontijdelijkheid is altijd plaats voor op dat moment onmogelijk geachte wereldrecords. Hoeven we ons ook niet meer druk te maken over die heel oude –nationale– records die nog altijd niet verbeterd zijn.

Behalve de zorg dat we toen op die onderdelen mensen van dat niveau hadden en daarna niet meer.

Hugo Tijsmans

Maillot in de rebound

In de vorige Vriendenband weidde Corrie Vos-van Wijk in de rubriek ‘VOOR HET VOETLICHT’ onder meer uit over de wollen maillots die zij tijdens de trainingen zo graag droeg, liever dan een gewone trainingsbroek. Volgens Corrie waren die maillots afkomstig uit Zeeland, waar de oma van Esther Schot ze breide op een machine.

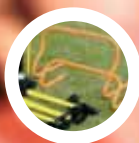
“Niet helemaal waar”, laat Esther Goedhart-Schot ons weten. “Ik maakte ze namelijk zelf.”

Corrie van Wijk met de hier besproken gebreide maillot.
(foto beschikbaar gesteld door Corrie Vos)

Aangezien ik onze leden graag de credits geef die zij verdienen, corrigeer ik bij deze dus de opmerking die Corrie Vos-van Wijk hierover maakte. (P.W.)

- Loopnummers
- Werpen
- Springnummers
- Wedstrijdmaterialen
- Trainingsmaterialen
- Kinderatletiek
- Kracht en Fitness

De specialist in atletiekmaterialen

Optimale service, de beste selectie en de beste merken, o.a.

UCS *Spirit*

polanik

**NEMETH
JAVELINS**

Telefoon: +31(0)10 - 226 43 90 | mobiel: +31 (0)6 - 21 28 12 99

E-mail: Christian@tammingasports.nl

Website: www.tammingasports.nl

De pontjesroute

Het eerste weekend van september was weer het weekend van de fietsers. De verzamelplaats was motel Akersloot. De organisatie was in handen van Marianne Thomas en echtgenoot.

Vanaf vrijdag druppelden de deelnemers binnen. Bekende gezichten (zie foto's) van de vorige fietstochten. Ditmaal werd een deel van Noord-Holland verkend: de pontjesroute.

Zaterdagochtend 6 september was de ploeg compleet. Zoals gebruikelijk moesten er eerst wat calorieën naar binnen gewerkt worden, alvorens de tocht werd aangevangen. Nu, dat was in dit geval niet moeilijk. Een overdadige keuze was aanwezig, met het gevolg dat iedereen glunderend achter een zelfgekozen groot stuk gebak zat.

Nog even een sanitair bezoek en we konden gaan fietsen. Er moest nog een wiel vastgezet worden, nagedacht over waar de fietssleutel was, maar toen kon er toch echt gestart worden.

Het eerste gedeelte verliep vlot, het was duidelijk welke knooppunten gevolgd moesten worden en we genoten van de mooie, typisch Noord-Hollandse stolpboerderijen, toen het plotseling stakte. Welk knooppunt moest nu gevolgd worden? Wat er toen tevoorschijn kwam, compleet uitgeprinte kleurrijke pontjesroutes (Hugo) en een verkreukelde, maar wel zeer uitgebreide fietskaart (Ellen). Deze gaven uitsluitsel en we dreigden niet meer te verdwalen.

De tocht heette pontjesroute en ja hoor, daar was het eerste obstakel: de Knollerdammervaart, dus een pontje. Het was een zogenaamd zelfbedieningspontje. De vrouwen (met name Elly) namen de uitdaging als eersten aan en trokken zich een ongeluk (met name Elly). Het lukte, al dreigden we even weer terug te drijven. De pont kwam aan wal en wij er gauw af. Daarna lieten de mannen zien, waarom zij het sterke geslacht genoemd worden.

Gebruik maken van de Noord-Hollandse pontjes vergde heel wat eh... zelfwerkzaamheid. (foto's Hugo Tijsmans)

We vervolgden onze tocht, genoten van de weidse vergezichten en voelden dat het weer tijd werd om de inwendige mens te versterken. Gelukkig had Marianne dat ingecalculleerd en vlak voor het 2^e pontje werd er halt gehouden voor de lunch. Het weer was geen

spelbreker. Het was weliswaar bewolkt, maar droog, een lekker temperatuurtje en weinig wind. Dus nestelden we ons op het terras. We genoten van een zelfgekozen lunch bij het Heerenhuis in Spijkerboor, aan de rand van het Starnmeer. Het was een mooie locatie en een historisch gebouw met een mooie Heerenkamer. Toen we voldaan waren en hadden, gingen we het pontje Jan Hop op. Dit keer hoefden we het niet zelf te doen, Maar werden we overgezet door een gezellige veerman, die betaald moest worden. (gelukkig heette de rivier niet de Styx)

Lunchen in Spijkerboor, in een schilderachtige omgeving.

stammend uit 1654 met wat oudere gedeeltes, vanwege een grote brand. De trots van de kerk waren de gebrandschilderde ramen over de kruisridders naar Damiate. Ook kon je een scheepsmodel uit 1696 bewonderen. Allemaal heel indrukwekkend. Eigenlijk was de kerk gesloten, maar we mochten toch naar binnen, als we de deur maar weer goed dichtdeden: er waren namelijk voorbereidingen bezig voor een optreden van Lenny Kuhr.

Het fraaie raadhuis van De Rijk.

We stapten weer op de fiets, nadat we naar het standbeeld van Jan Jansz. Weltevree hadden gekeken, in Korea bekend als Pak Yon, adviseur van de keizer in de 17^e eeuw. Zo leer je nog eens wat. Een andere beroemde inwoner was natuurlijk Jan Adriaanszn. Leeghwater. De grote man van de droogmakerijen en ook enkele gebouwen. De man die Noord-Holland aan de zee onttrokken heeft. We reden de hele dag door zijn schepping, o.a. de Schermer.

We maakten nog een stop bij de beeldentuin van Nic Jonk, tevens museum. Het was daar heel bijzonder. Ook de koffie met koek lieten we ons goed smaken. Je kon er genieten van

verzamelingen, schilderijen, van koeien en de mooie beelden niet te vergeten, omgeven door een weids landschap.

Nog maar eens de hele fietsgroep, minus de fotograaf ditmaal, naast een van de beelden van Nic Jonk.

De laatste loodjes brachten ons weer terug langs het Alkmaardermeer. Dit meer is ontstaan uit moeras (veen). Het is ontsnapt aan Leeghwater, maar doordat het land inklonk en uitdroogde, had de zee bij hoog water vrij spel en werden er steeds maar stukken land weggeslagen. Zo kwam er steeds meer open water. Sinds de Allerheiligenvloed van 1170 heeft het zijn huidige vorm. Nu is het geen

bedreiging meer, maar een meer voor recreatie. De zeilboten zijn niet te tellen. Het was nu nog een klein stukje terug naar Akersloot. De laatste pont was voor een paar auto's en veel fietsen en bracht ons weer terug.

De dag werd afgesloten met een heerlijk diner. Voldaan, vol indrukken en misschien ook wel ietwat vermoeid, werd er afscheid genomen en plannen voor de volgende dag gemaakt. Deze dag was alvast meer dan geslaagd.

Zondag 7 september vertrok een klein groepje voor een nieuwe fietstocht, ditmaal richting de kust, anderen gingen lekker zwemmen in het hotelbad.

Het weer was iets gezelliger, de zon scheen en na een mooie tocht door het breedste duinlandschap van Nederland, streken we in Castricum neer op een strandterras voor een vernapering. Het weekend was bijna teneinde. Een gedeelte van de groep ging weer terug naar Akersloot om de fietsen op de auto te zetten en huiswaarts te keren. Er waren zelfs Vrienden die konden er geen genoeg van krijgen en bleven nog een nachtje en 2 sportievelingen fietsten nog door via de pont over het Noordzeekanaal naar Haarlem, om daar met fiets en al op de trein te stappen.

Een heerlijk weekend om op terug te kijken. Nieuwe indrukken van ons mooie Nederland opgedaan, lekker gekletst en ook nog heerlijk gefietst. Volgend jaar weer.

Riet van der Enden

De teloorgang

Toen

het verleden

geluk van toen

hoed in de hand

atletisch en snel

bruisend energiek

ambitieuus, animo

hoe ze heette

waarover het gaat?

wulps en ritsig

strak getooid

gelaat egaal

This is my way!

van de wieg

Nu

het heden

nu heel gewoon

pet op de test

berustend in spel

heilgymnastiek

op naar de fysio

ben ik vergeten

gehoorapparaat

(pro)statig en pissig

rijkelijk geplooid

wallen verhaal

Sammie loop niet zo gebogen!

tot het graf

Henk Snepvangers

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► Interval

Wie kent nog Franz Stampfl (1913-1995), de interval profeet?

Franz Stampfl werd in Oostenrijk geboren en woonde, sinds Hitler zijn land binnenviel, in Londen en vanaf 1940 in Melbourne. Na de oorlog keerde hij terug naar Londen. Hij was een intellectueel en studeerde kunst in Oxford. Hij las de boeken over intervaltraining van Gerschler en hij bracht Roger Bannister met zijn trainingsmethode in mei 1954 naar een mijl van onder de 4 minuten (3.59,4). Dat schoot me te binnen, toen ik de aanvraag van Henk Crouwel via de balie van het bondsbureau op mijn beeldscherm kreeg. De onderstaande vraag was, of hij misschien begin jaren 50 de eerste was die in Nederland met de methode van Stampfl trainde. Het door hem aangehaalde boek van Goesse Holmer 'Weg naar records' was ook in Nederland in kleine kring bekend.

Goedemorgen Heer Konings,

al langere tijd vraag ik mij af wanneer in Nederland de intervaltraining is geïntroduceerd. Wie heeft dit als eerste ingevoerd bij de training bij een atletiekvereniging in Nederland?

Zelf heb ik als trainer van de vereniging Pegasus in Groningen de intervaltraining toegepast in 1948 of 1949 en daarmee direct een positief resultaat geboekt bij de singelloop in Groningen. Max Uitham - met zijn broer Jan ook een bekende elfstedentochrijder - was toen onze beste langeafstandsløper. Bé Holst was onze snelste sprinter. Met die intervaltraining kwam ik in aanraking toen ik in die tijd een artikel of iets dergelijks hierover las in het Amerikaanse blad Track and Field waarop ik toen geabonneerd was. De methode was ontwikkeld door de Zweed Goesse Holmer in zijn boek 'Vejen til rekorden'. Aangezien ik Deens kon spreken had ik geen moeite met dat boek in de Zweedse taal. Direct heb ik dat boek toen gekocht en gelezen. Het boek staat mij nog levendig voor de geest. En nu denk ik wel eens: 'was ik misschien de eerste in Nederland'? Ik volgde van 1950 tot 1953 de Academie voor Lichamelijke Opvoeding en heb toen ook nog een diploma als jeugdtrainer bij de KNAU gehaald. Nog altijd heeft de atletiek mijn hart.

Plezierig zou ik het vinden als u op mijn vraag in zou kunnen gaan.

Met dank voor Uw moeite en vriendelijke groet,
Henk Crouwel

Geachte Heer Crouwel,

wat een mooie en bijzondere vraag. Als oud 800 meter looper uit de beginjaren zestig trainde ik voornamelijk interval. Dat was aan het einde van de jaren vijftig begonnen volgens de boeken van Toni Nett. Maar als we kijken naar hoe het interval is ontstaan en verder is geëvolueerd, dan is inderdaad Zweden de bron waar de methode (mogelijk) vandaan komt. Voor WO2 was er in

Toppers van de mijl: v.l.n.r. Chris Brasher, Roger Bannister, Franz Stampfl en Chris Chataway.
(foto beschikbaar gesteld door Atletiekerfgoed)

Nederland een Zweedse trainer Hjertberg. Hij bracht hier Fartlek, een prille vorm van interval. De Engelsman Sydney Wooderson liep in 1937 het wereldrecord op de mijl met 4.06 met een Zweedse methode. Dan volgt een aantal Zweedse atleten, o.a. Gunder Hägg en Arne Andersson. Deze mannen liepen veel lange duurlopen in veelal Fartlek tempo. Direct na de oorlog kwam de Oostenrijkse Engelsman Franz Stampfl met het 'echte' intervalsysteem.

Hij was het ook die de Engelse middenafstandlopers naar topprestaties bracht, met als top de mijl binnen 4 minuten op 6 mei 1954 door Roger Bannister. Bij zijn groep hoorde ook Chris Brasher, Derek Ibbotson en Chris Chataway

Direct na WO2 kwam in Nederland Leo van der Kar met zijn van Engeland en Zweden afgekeken methode als trainer van o.a. Wim Slijkhuis en Frits de Ruijter als een van de eersten met een vorm van interval training. Hij was daarmee erg succesvol.

Ik denk niet dat we een club of groep kunnen aanwijzen waarvan je kunt zeggen: 'zij waren de eerste in Nederland'. Ergens midden jaren vijftig kwam de Duitser Toni Nett met een aangepast intervalsysteem van wat Stampfl had ontwikkeld. Veel trainers stapten over naar Toni Nett.

Wilt U een gedetailleerd onderzoek doen, dan kunt u in onze bibliotheek op Papendal zelf verder zoeken. In de jaren 40 t/m 60 publiceerde de NATV (Nederlandse Atletiek Trainers Vereniging) in het bondsblad De Atletiekerwereld (AW) zeer regelmatig artikelen over trainingsmethoden.

Met vriendelijke groeten en graag tot ziens in de bibliotheek op Papendal,
Chris Konings

Dan volgt hieronder het antwoord van Henk Crouwel, waar ik vanwege de complimenten haast 'rooie oortjes' van kreeg.

Beste Chris Konings,

wat sympathiek om zo uitvoerig op mijn vraag te antwoorden. Inderdaad zal het ondoenlijk zijn om aan te wijzen wie nu echt als eerste de intervaltraining in Nederland heeft ingevoerd. Goesse Holmer heeft dat boek geschreven maar hij staat natuurlijk ook bekend als de man van de Fartlek. En zeker in de beginfase lopen allerlei varianten van dit soort trainingen mee. Holmer beschrijft ook in dat boek - zo herinner ik mij nog - hoe hij kwam op zijn idee doordat hij met zijn lopers in de Zweedse bossen hoge heuvels opliep en op de weg naar beneden weer op adem kon komen. We hebben allemaal die ervaringen.

Toch vond ik het heel fijn om Uw uitgebreide toelichtingen te lezen en ik kwam daarbij veel namen tegen die mij vertrouwd in de oren klinken.

Piet Korver, Jan Blankers, Leo van der Kar: wat is het allemaal lang geleden. En Wim Slijkhuis zie ik nog zo voor mijn ogen lopen als een hinde. Het was altijd een groot genoegen om naar hem te kijken.

Uiteraard kende ik Uw naam nog en heb even gegoogled om verrast te lezen van die serie nationale records op de 800 meter. Zo lang na die prestaties en dus heel erg verlaat wil ik toch nog gelukwensen met zulke resultaten. Naar mijn idee was Uw keuze voor de 800 meter als hoofdnummer heel goed omdat U „lichtgewicht” was voor uw lengte en een hoge basissnelheid had (zie persoonlijke records op 100 en 400 meter) en daarmee is aan veel basisvoorwaarden voldaan om op die toen geheten middenafstand tot de top te behoren. Fantastisch.

Rond mijn atletiekjaren - de jaren 50 - liepen wij met onze club uit Groningen ook wel in Drachten op een grasbaan naar ik meen. Na mijn academietijd ben ik mij meer gaan toeleggen op ritmische gymnastiek en heb ik verder ook heel veel gestudeerd, o.a. een studie ***Socialeconomische geschiedenis*** aan de universiteit van Utrecht en werd ik deels ook docent geschiedenis naast de lichamelijke opvoeding. Daardoor kwam ik voor onderzoek en schrijven veel in archieven en bibliotheken zodat de suggestie om alles eens uit te zoeken in de bibliotheek in Papendal heel vertrouwd op mij als historicus over komt, maar in de praktijk zal er niets van terecht komen: elke dag naar Papendal reizen wordt mij toch wel te veel. Maar het aanbod is heel apart, aantrekkelijk en uitdagend. Bovendien heb ik het ook altijd nog druk o.a. met schilderen en beelden maken - zie mijn website: henkcrouwel.nl - en voorts lees ik nog steeds heel veel geschiedenisboeken, dus ik kan er de tijd ook niet voor vinden.

Voor mijn geschiedenisstudie deed ik een bijvak: geschiedenis van de lichamelijke opvoeding. En in de jaren 60 won ik ooit met collega Roel Luis een prijsvraag van de ***Koninklijke Vereniging voor Lichamelijke Opvoeding*** (KVLO) ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van die vereniging met een artikel getiteld: „een geschiedenis van de lichamelijke opvoeding: waarom-wat-hoe”. Dus ik heb mij veel meer met de geschiedenis van sport en lichamelijke opvoeding bezig gehouden.

Wat vond ik het leuk om nog weer even in die oude vertrouwde sfeer te duiken. De atletiek heeft nog steeds mijn interesse. En mocht U eens in Utrecht komen: graag drink ik dan een

kop koffie met U als atletiekhistoricus. Interessant om daarover te horen.

Nogmaals veel dank voor alle moeite en met hartelijke groet,
Henk Crouwel

► Alweer een zoektocht(je) door Erfgoed

Onderwerp: Medaille 1940

Geachte heer Konings,
in de lokale kringloopwinkel heb ik voor een luttel bedrag een medaille met een doorsnede van 2 cm uit het jaar 1940 gekocht. De beeldenaar toont de linkerkzijde van het hoofd van een mij onbekend manspersoon. Boven het hoofd wordt vermeld VOOR ATHLETIEK en onder de hals staat in kleine letters Mens Sana in Corpore Sano, de bekende Griekse zin Een Gezonde Geest in een Gezond Lichaam. (De zin werd voor het eerst in deze betekenis gebruikt in 1861 door de Engelsman John Hulley, als het motto voor zijn Liverpool Athletic Club. Red.) De keerzijde vertoont de inscriptie W.F.C. en daaronder het jaartal 1940. Mijn nieuwsgierigheid is gewekt en ik ga ervan uit dat door uw organisatie in 1940 deze medaille is uitgereikt. Mijn vraag is of de letters W.F.C. u iets zeggen. Ik hoor graag van u en betuig bij voorbaat mijn hartelijke dank.

Met vriendelijke groet, Pieter Bolt

Geachte Heer Bolt,
als ik zo uw omschrijving lees, denk ik aan een medaille van de NOC Vaardigheidsproeven. De letters W.F.C. kunnen staan voor Wormerveerse Atletiek en Voetbal club. Deze vereniging was een vooraanstaande club in Noord-Holland.

Graag wil ik een scan hebben om een juist antwoord te kunnen geven.

Met vriendelijke groet,

Chris Konings

Goedemorgen heer Konings,
bedoelde medaille vertoont andere kenmerken dan de Vaardigheidsmedailles zoals ik die heb gevonden via Google. Het hoofd van mijn medaille kijkt bijvoorbeeld naar links en draagt geen lauwerkrans. Ik zal u binnenkort een scan doen toekomen.

Met vriendelijke groet, Pieter Bolt

Goedemorgen Heer Bolt.

Afgelopen donderdag heb ik in onze bibliotheek gezocht naar wedstrijden in 1940. Dat is best lastig want direct na de Duitse inval ging de K.N.A.U. over op een noodkrantje als vervanger van de A.W. In dit blad vond ik op 21 juni een

combinatiewedstrijd voor voetballers en gymnasten. Deze wedstrijd werd in Haarlem gehouden. De combinatie bestond uit 7 proeven waaronder 3 atletiekonderdelen. Ik vermoed dat op de voetbalvelden van W.F.C. in Wormerveer ook een dergelijke wedstrijd is gehouden. Op deze velden (3 bij elkaar zonder hekwerk er tussen) liep de AV Lycurgus ook haar rondjes. Ik denk dat uw medaille daar gewonnen is door een voetballer die aardig goed in atletiek was.

Vriendelijke groet,
Chris Konings

► Nog een zoekvraag aan Erfgoed

Goedendag,
familie van mij heeft een trofee uit het jaar 1949 van mijn vader gevonden. Hij was vroeger een hardloper. Nu ben ik aan het zoeken wat de inscriptie H.D. op die trofee betekent. Tot nu toe kan ik niets vinden op internet. Ook met betrekking tot het embleem met 3 visjes ben ik niets wijzer geworden. Mijn vader Jan was 20 of 21 jaar in 1949.

Misschien hebt u informatie voor mij.

Alvast bedankt,

Cor Bobeldijk te Beverwijk

Goedemiddag meneer Bobeldijk,
allereerst een vraagje: bent u familie van Jochem Bobeldijk, Olympisch kanovaarder uit Zaandam, geboren op 4 april 1920. Deelnemer aan Londen 1948 en Helsinki 1952.

Goed, dan nu het antwoord op uw vraag. De prijs is voor de winnaar van een baanatletiekwedstrijd over 3000 meter heren in de klasse D, dat waren beginners. De atletiek kende tot het begin van de jaren 70 een klassenindeling:

A klasse was de top

B klasse was de regionale top

C klasse waren de liefhebbers die af en toe een wedstrijd liepen

D klasse zoals gezegd de beginners.

De drie zwemmende haringen zitten in de wapens van Enkhuizen en Scheveningen en ze hebben niet per se met atletiek van doen. (Best mogelijk dat de betreffende wedstrijd dichtbij Medemblik in Enkhuizen plaatsvond. Red.).

Beste Cor, laat me nog eens weten wat deze atleet als beste tijd heeft gelopen op 3000 en/of 5000 meter.

Vriendelijke groet,
Chris Konings

Goedendag,

Bedankt voor uw reactie. Ik ben geen familie van Jochem. Mijn familie komt uit Medemblik. Mijn vader heeft een korte periode aan atletiek gedaan. Er zijn helaas geen tijden bekend. Misschien dat we nog iets kunnen vinden, maar die kans is klein.

Mijn oom Siem heeft een langere periode atletiek bedreven en die zat begin jaren vijftig zelfs in de nationale ploeg (op internet gevonden).

Bedankt voor al uw gegevens betreffende de trofee.

Met vriendelijke groeten, Cor Bobeldijk

Goedemorgen Cor,

zo komt er altijd wel weer wat voor de dag en daar zijn we als Erfgoed best blij mee. Ik heb even in de lijst gekeken van 1950. Daar staat Siem Bobeldijk in als deelnemer aan de landencross in Brussel op 25 maart 1950, samen met Hans Huizinga en Staf Dobbelaere. In 1953 kom ik hem weer tegen en loopt hij in Parijs op 21 maart de landencross. De naam van de club waar hij voor liep is MFC, de Medemblikker Football Club sinds 1908, nu gefuseerd tot FC Medemblik. Tien jaar later liep daar ook Jan Wit (steeple) voor deze vereniging. Dat is een leeftijdgenoot van mij en hij zat ook in de Nederlandse ploeg. Is er nog een atletiekfoto van Siem Bobeldijk? Die willen we graag hebben voor ons archief.

Stuur hem naar Erfgoed Atletiekunie. Antwoordnummer 1600

6800 WC Arnhem (dus geen postzegel plakken)

Groeten, Chris Konings

Chris Konings

Rectificatie IM Constant Mahieu

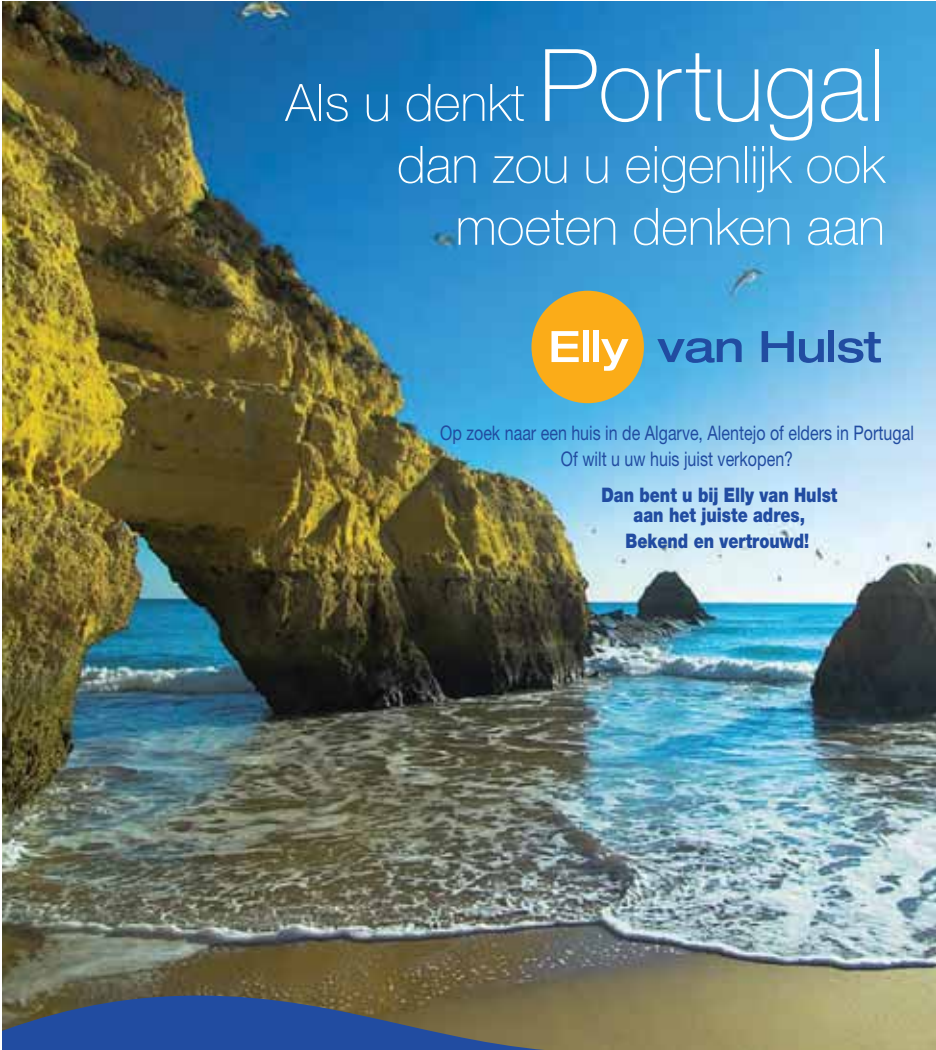
In het 'In Memoriam' betreffende Constant Mahieu, dat wij in de vorige Vriendenband publiceerden (VB nr. 5, pag. 4/5), is een foutje geslopen, welke de schrijver ervan, Frank Jutte, graag wil rechtzetten.

Frank: "Ik werd gebeld door Hans Koomen (inmiddels 89!). Een foutje in het verslag: hij is nooit erevoorzitter van Haag Atletiek (V&L) geweest, alleen mijn vader."

Hans Koomen hechtte eraan dat dit werd gecorrigeerd.

Bij deze gedaan.

Piet Wijker

Als u denkt **Portugal**
dan zou u eigenlijk ook
moeten denken aan

Elly van Hulst

Op zoek naar een huis in de Algarve, Alentejo of elders in Portugal
Of wilt u uw huis juist verkopen?

**Dan bent u bij Elly van Hulst
aan het juiste adres,
Bekend en vertrouwd!**

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392]
[APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [Inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

Zoektochten: een tussenstand

Sinds mijn betrokkenheid bij De Vriendenband heb ik u enkele malen meegenomen in een zoektocht naar een Olympische atleet of atlete – tot nu toe waren het steeds atletes – waarvan wij in Nederland in de loop der jaren het spoor waren kwijtgeraakt en van wie we dus niet wisten, hoe het hen in hun verdere leven was vergaan.

Mijn voornaamste drijfveer is steeds geweest, dat ik het onacceptabel vind dat iemand die ooit ons land heeft vertegenwoordigd op het – althans voor de atletieksport – meest prestigieuze toernooi ter wereld, zodanig in de vergetelheid zou zijn geraakt, dat wij van het latere leven van die persoon verder niets afweten.

Zo vertelde ik u in VB nr. 2 van 2010, hoe ik de kinderen van de voor ons naar Australië ‘verdwenen’ **Tini Koopmans** (OS 1936) in Melbourne had opgespoord en hoe haar schoondochter Robin Huygens mij vervolgens had geholpen bij het terugvinden van de sporen die de uit ons zicht verdwenen **Aat van Noort** (OS 1928) in Nieuw-Zeeland had achtergelaten, waarna haar levensloop in Nederlands-Oost-Indië, Nederland en Nieuw-Zeeland zich ontrolde via een tip die nota bene vanuit de Vrienden zelf, van Tom Jutte, afkomstig was (zie VB nr. 1 - 2012). Diezelfde Robin Huygens was verder ook een grote hulp bij het terugvinden van de handel en wandel van de eveneens uit ons blikveld verdwenen **Lies Koning** (OS 1936), eerst in Nederlands-Oost-Indië en later in Canada (zie VB nr. 2 - 2014).

Van alle atleten die ons land voor de Tweede Wereldoorlog op Olympische Spelen hebben vertegenwoordigd is er nu nog maar één, van wie onbekend is, hoe het hem in zijn latere leven is vergaan. Ik doel op **Jan Huijgen**, geboren op 17 augustus 1888, snelwandelaar en lid van het Rotterdamse Pro Patria. Huijgen nam deel aan de Olympische Spelen van Londen in 1908. Het wordt dus hoog tijd dat wij ons nu eens hierop gaan concentreren. Iedereen die iets over deze Jan Huijgen weet, mag het zeggen. Graag zelfs. Zoals altijd houd ik u op de hoogte.

Piet Wijker

Op deze foto van een deel van de ploeg voor de OS van 1908 zit Jan Huijgen op de voorste rij, tweede van links. (bron: website Nederlandse atletiekhistorici)

VOOR HET VOETLICHT

Al 35 jaar recordhouder

Marcel Klarenbeek is, naast de Brooks artikelen die hij verkoopt, het meest trots op zijn nationale records, al zal dat op de 4 x 400 m zijn langste tijd wel hebben gehad. “Die jongens gaan het volgend jaar keihard lopen. Nou ja, het zij ze van harte gegund. Maar mijn jeugdrecord mag nog wel eventjes blijven staan.” (foto Piet Wijker)

Infobox

Naam:	Marcel Klarenbeek
Geboren:	1 juni 1960 te Amsterdam
Discipline:	sprint
Titels:	Ned. kamp. B-jun.: 200 m + 400 m 1977; A-jun.: 100 m 1978, 200 m 1979, 400 m 1978-79; Sen.: 400 m 1980 + 1982, ind.: 200 m 1982, 400 m 1981
Deelnemer OS:	1980
Deelnemer EK:	1978 (+ EK indoor 1982)
Deelnemer EJK:	1977 + 1979
Deelnemer Universiade:	1979 + 1981
Records:	Ned. recordhouder A-jun.: 400 m 1979-heden, 4 x 400 m 1977-2011; Sen.: 4 x 400 m 1979-heden; Ned. indoorrecordhouder A-jun.: 400 m 1978-80; Sen.: 200 m 1982-87, 400 m 1982-85
PR's:	100 m 10,85 s, 200 m 21,10 s, 400 m 46,19 s

Het is maar goed dat de opvattingen van Baron Pierre de Coubertin en zijn tijdgenoten in de eerste helft van de vorige eeuw over de positie van de vrouw in de sport of, anders gezegd, hun overwegingen om die erbuiten te houden, niet de overhand hebben gekregen. Ik stond er op deze plek in de vorige Vriendenband bij stil. Je moet er toch niet aan denken, dat wij het in de atletiek van tegenwoordig zonder de prestaties van de vrouw zouden moeten stellen.

Neem nu het laatste EK. Zouden we er niet met heel andere ogen op terugkijken, als we het alleen van onze mannelijke atleten hadden moeten hebben? Geen kwaad woord over Eelco Sintnicolaas, Churandy Martina en de anderen hoor, maar van die twee vierde plaatsen en enkele vijfde waren wij niet echt warm geworden. Zeg nou zelf.

Wel was het eeuwig zonde van de pech die onze mannen op de 4 x 400 meter estafette ondervonden. Gezien hun prestaties het afgelopen seizoen was de veronderstelling reëel, dat zij het oeroude Nederlandse record uit 1979 eindelijk eens om zeep zouden helpen en daar gingen ze zelf ook van uit. Tijdens een wissel werden ze echter door een uit zijn baan geweke Oekraïense tegenstander dusdanig gehinderd, dat die aan alle illusies een abrupt einde maakte, ook al herpaktten zij zich bewonderenswaardig.

Marcel Klarenbeek behoort tot de Vrienden die met meer dan gewone belangstelling de verrichtingen van onze estafettelopers in Zürich volgden. Hij is immers, samen met Harry Schulting, Koen Gijsbers en Hugo Pont, houder van het huidige, 35 jaar oude record op de 4 x 400 m. “Ik was al door Ysbrand Visser gewaarschuwd. Die zegt tegen me: *hé Marcel, het Nederlandse record gaat eraan! Ik zeg: ja Ysbrand, ik heb er rekening mee gehouden, het emotioneel al een plekje gegeven. Als ze harder gaan lopen, prima, maar laat ze wel goed harder lopen en niet met eenhonderdste.*”

Overigens zat Klarenbeek ten tijde van de race in Zürich op Ibiza en kon hij daar de wedstrijd zelf niet zien. Hij werd echter door zijn beide dochters op de hoogte gehouden en hoorde dus ook van die ongelukkige botsing tijdens het wisselen. Marcel: “Kijkend naar de atleten gaan ze het volgende jaar keihard lopen. Nou ja, het zij ze van harte gegund natuurlijk, begrijp me goed.”

Hartslag 200

Klarenbeeks onderkoelde reactie staat in schrille tegenstelling tot vier jaar eerder, tijdens de EK in Barcelona. Marcel: “Ik heb het heel lang heel erg bij me gehouden, zo van: dat is mijn record en daar mag niemand aankomen. Met de EK in Barcelona stonden wij met het hele gezin en nog wat vrienden op een camping, vlakbij Barcelona. En we hadden toen besloten van: we gaan op vrijdag en zaterdag naar de atletiek kijken. En ik zit daar op zaterdagmorgen en daar loopt de Nederlandse ploeg de serie. En die liepen toen één seconde boven het Nederlands record! Dat had ik echt niet verwacht. Dus ik toen: *jemig, daar gaat mijn record!* Want de dag erop was de finale. Dus zodra we terug waren op de camping, heb ik gelijk op internet kaartjes gekocht voor de dag erop. En ik ben die hele zaterdag en zondag stiknervus geweest. Ik heb op die tribune gezeten met hartslag 200, denk ik. En de halve camping wist dat ik zo was, dat ik het heel vervelend had gevonden

als het was gebroken. Nou, dat is niet gebeurd. Het is heel kinderachtig om te zeggen dat ik daar blij om was, maar ja, dat was ik wel.” Inmiddels heeft hij zich er bij neergelegd, dat het record hem volgend jaar uiteindelijk afgepakt gaat worden.

Geen atletiekbaan

Opmerkelijk trouwens dat een atleet, die tijdens zijn actieve periode in zijn woonplaats nooit over een fatsoenlijke trainingsfaciliteit beschikte, juist op de 400 m zo lang al houder is van een tweetal nationale records. “Ja, dat vind ik wel grappig om te vertellen: ik heb eigenlijk mijn leven lang nooit op een atletiekbaan getraind.” Aangestoken door het atletiekvirus van zijn ouders – moeder Annie Kef was ooit een verdienstelijke sprintster en Klarenbeek senior bij GAC-Hilversum een redelijke tienkamper – startte Marcel al op zeven- of achtjarige leeftijd met atletiek bij s.o. Soest, een combi van een atletiek- en een voetbalvereniging. “Wij hadden hetzelfde clubhuis en dezelfde kleedkamers. En hetzelfde trainingscomplex”, blikt hij terug. Dat bestond uit een drietal in elkaars verlengde liggende voetbalvelden, waarvan twee grasvelden en een gravelveld. “Die waren dus allemaal 100 meter. Ik liep bijna alles op gravel, de 300 meter, 200 meter en 100 meter. Moest ik een 600 meter lopen, dan liep ik eerst 100 meter op gravel, dan door naar het gras en dan kwam ik zo weer terug naar het gravel, waar ik eindigde. Dat ging prima. Al liep ik natuurlijk nooit exact de afstanden die ik moest lopen. Het was ook telkens weer: hoe snijd ik de bocht af? Zeker op die rechthoekige gravelbaan, waar we 300 en 200 metertjes liepen, moest je goed in de bochten hangen, anders kwam je die niet door. Daar heb ik indoor wel voordeel aan gehad.” Overigens moesten ze daarbij wel rekening houden met de eveneens trainende voetballers. “Dan keken we even waar ze aan het sparren waren. Waren ze bij de goal aan het sparren, dan moest je even wachten tot de bal daar weg was, dan kon je er weer voorlangs lopen, hahaha. Dat was echt leuk, ja.”

Dingetje

Dat Marcel Klarenbeek talent had, bleek al gauw, maar niet dat hij juist op die 400 m zou gaan uitblinken. Op de C-Spelen in 1975 won hij, amper 15 jaar oud, eerst de 800 m in 2.04,5, om een uur later in 11,9 s prompt tweede te worden op de 100 m. Eerder, als D-junior, was hij in Den Bosch al eens officieus kampioen geworden op een cross van 1500 m. En bij de B-junioren heeft hij nog jarenlang een clubrecord discuswerpen op zijn naam gehad. Marcel: “Maar dat was niet mijn dingetje. Het lopen was mijn dingetje. Op een gegeven moment heb ik een keer een 400 meter gelopen. Toen dacht ik: o, dat scheelt een rondje met die 800, dat is wel prettig. En daar ben ik eigenlijk op blijven hangen. Achteraf denk ik wel eens, dat ik misschien beter iets langer op de 800 meter had kunnen blijven. Maarre... het is gegaan, zoals het gegaan is.”

Echt serieus met die 400 m werd het pas in de winter van 1976. “Evert Wijers, die ik mijn hele carrière als trainer heb gehad, zegt tegen mij: *we gaan die 400 meter eens proberen met jou, want als je het goed doet, heb je kans dat je meekan met die vier-keer-vier ploeg naar Donetsk voor de EK Junioren daar.* En ik denk: jeeeh, met het vliegtuig naar

Moskou, of Rusland, in ieder geval die kant op! Die hele winter heb ik dat tijdens al mijn trainingen echt in mijn hoofd gehad. Nou, dat was een doel waar ik voor wilde gaan.”

Elvis Presley

Het plan slaagde. Klarenbeek werd in 1977 bij de B-junioren nationaal dubbelkampioen op de 200 en 400 m en nadat hij tijdens een jeugdinterland tegen Nordrhein een 400 had gewonnen in 48,7, kon niemand meer om hem heen. Op de dag dat Elvis Presley overleed – Marcel: “Dat vergeet ik ook nooit meer” – vertrok de Nederlandse ploeg van Schiphol naar Donetsk. Van die stad herinnert hij zich, dat hij die vreselijk saai vond, met hele brede wegen, waar geen hond liep, en hele saaie gebouwen. “En het eten was abnormaal slecht. We zaten gewoon melk te drinken, omdat we zelfs de frisdranken niet lustten! Wat mij ook is bijgebleven is, dat ik er eindelijk mijn zenuwen onder bedwang heb leren krijgen. Kijk, ik ben altijd zenuwachtig geweest, bij elke wedstrijd, zelfs bij clubkampioenschappen. Maar in Donetsk was ik startloper van de vier-maal-vier. Ik had nog maar één keertje mee mogen lopen met de ploeg bij een interland in Roosendaal, als tweede loper, maar toen was ik veel te hard weggegaan. Dat stokje kwam niet meer bij mij en rolde buiten de baan. Ik pakte het wel weer op en we liepen die wedstrijd uit, maar werden gediskwalificeerd. Dan heb je meegedaan aan een interland, waar je heel blij mee mag zijn, en dan heb je ook nog een keer de ploeg laten diskwalificeren. Nou, dat is iets wat je wel bijblijft, moet ik je zeggen.”

Vreugde bij Marcel Klarenbeek en zijn moeder na zijn overwinning tegen Nordrhein in 1977.
(foto's Theo van de Rakt)

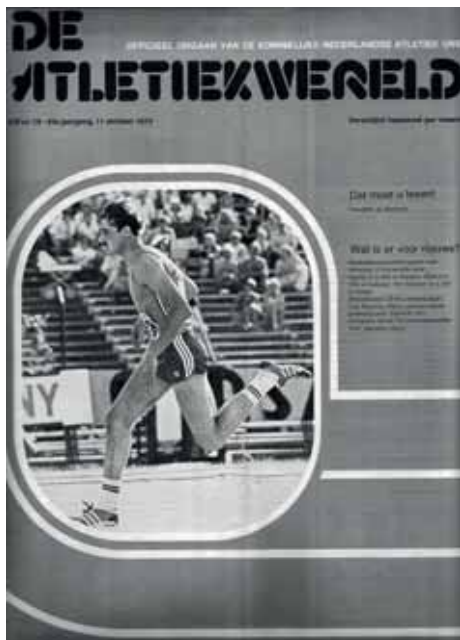
Wakker

De nacht voordat hij in Donetsk aan de bak moest, lag hij uren wakker. Alle mogelijke doemscenario's spookten door zijn hoofd. Klarenbeek was echter opgesteld als startloper en dat ging goed. Marcel: “We kwamen in de finale en toen was ik er ook doorheen.” De Nederlandse vier werd zesde en verbeterde in 3.12,4 het nationale jeugdrecord. “Vanaf toen was ik altijd wel gespannen, maar steeds had ik in mijn achterhoofd: in Donetsk ging het goed, dan gaat het nu ook goed.”

Vanaf dat jaar ontwikkelde Marcel Klarenbeek zich snel op de 400 m. Hij werd nationaal kampioen, eerst bij de A-junioren, daarna bij de senioren en groeide uit tot een vaste waarde in de nationale 4 x 400 meterploeg. Trots is hij op zijn jeugdrecord van 46,68 s. “Dat mag nog wel eventjes blijven staan. Maar goed, als er iemand opstaat die echt veel harder loopt, nou ja, dan is het ook van harte gund, uiteraard.”

Homogene ploeg

Hij liep dat record trouwens op de Universiade van september 1979 in Mexico-City, een

Marcel Klarenbeek op de AW-cover in 1979.

toernooi waar hij sowieso de beste herinneringen aan heeft. Vrijwel iedereen was er, op de Amerikanen na. De hoogte waarop Mexico-City is gelegen en de aankomende Spelen in Moskou waren de voornaamste aanleidingen. Het was het toernooi waarop de Italiaan Pietro Mennea het wereldrecord op de 200 m verbeterde. Zijn toen gelopen 19,72 staat tot op de dag van vandaag overeind als Europees record. Niet zo gek dus dat ook die 46,68 op de 400 m en de 3.03,18 op de 4 x 400 m (waarmee de Nederlandse vier trouwens tweede werd) als Nederlandse records zo lang zijn blijven staan. Marcel: “Het was een toernooi waar ik onwijs veel heb meegemaakt. We waren zó’n homogene ploeg, niet alleen de atletiekploeg, maar ook de voetbalploeg. Als ik alle anekdotes ga vertellen, kan ik er een halve dag over praten. We hebben daar drie weken gezeten. En ondanks dat daar heel veel dingen zijn gebeurd waarvan je denkt: *hoort dat nou op een sporttoernooi thuis,*

hebben we allemaal toch heel goed gepresteerd.”

Polderoplossing

Veel minder positief kijkt hij terug op de Olympische Spelen in Moskou, zelfs als je achteraf vaststelt dat Klarenbeek de laatste Olympiër in onze vaderlandse historie is geweest die voor Nederland aantrad op een individuele 400 m. Hij kwam er tot de kwart finale. Marcel: “Vanwege Afghanistan zijn een aantal landen er niet geweest. Wij hadden natuurlijk weer zo’n polderoplossing: we gingen wel, maar waren toch een beetje tegen. Wij werden dus pas na de openingsceremonie ingevlogen, mochten daar niet bij zijn en mochten ook niet met een trainingspak met ‘Nederland’ op de rug. Ook zo’n ‘oplossing’. En de sluitingsceremonie hebben we ook niet meegemaakt. Het was een heel slecht toernooi voor Nederland. Gelukkig hadden we nog die prachtige afsluiting met Gerard.” Die ervaring heeft er onder meer toe geleid, dat Klarenbeek tot op de dag van vandaag niet naar een Olympische openingsceremonie kan kijken. “Nee, geen enkele. Er zit toch een soort onderhuids gevoel van: het is mij toen ontnomen, dan hoef ik het nu ook niet te zien. Ik volg de Olympische Spelen op de voet hoor, maar de openings- en sluitingsceremonie kijk ik niet, heb ik nooit gezien.”

Shinsplints

Marcel Klarenbeek kende daarna, zoals gezegd, nog enkele sterke jaren, met diverse titels bij de senioren, een dijk van een NK Indoor in 1982 met op één dag nationale recordprestaties op de 200 m in 21,55 én de 400 m in 47,67 die nooit officieel zijn erkend, want nooit aangevraagd (daar gaan we weer!) en aansluitend een EK Indoor in Milaan, waar hij zich op de 200 m opnieuw verbeterde tot een ditmaal gelukkig wel erkende 21,47 s. Hij had toen echter al enkele jaren en in toenemende mate last van shinsplints, een scheenbeenblessure die hem uiteindelijk in mei 1984 tot stoppen dwong. “Op ’t laatst kon ik alleen nog maar blijven lopen, als ik heel veel trainingen en trainingsoefeningen niet meer ging doen. Dan blijft ook je progressie weg. Daarnaast raakte ik heel veel geblesseerd aan mijn hamstring of quadriceps. En om nou, met alle respect, Nederlands kampioen te worden met 46,80, daar had ik mijn leven lang niet voor gekozen. Dus toen ben ik gestopt.”

Waarmee een van de ambities van Marcel Klarenbeek, namelijk om ooit op een groot toernooi het Wilhelmus voor zich te laten opklinken, nooit realiteit is geworden. “Dat is altijd iets wat ik heel graag heb gewild. En dat weten ze thuis ook heel goed.” Dus toen vier jaar geleden in verband met het bereiken van de 50-jarige leeftijd een surpriseparty voor hem werd georganiseerd, sleutelden zijn twee dochters, zelf ook erg sportief en onder andere actief in de atletiek, een scenario in elkaar. Marcel: “Ze hadden een sketch in elkaar gedraaid met een filmpje waarin ik dan zogenaamd de wedstrijd had gewonnen. Dus toen heb ik dat Wilhelmus een keer voor mijzelf gehoord, voor een grote menigte.” Klarenbeek was volkomen verrast, had van tevoren niets zien aankomen. “Ze hebben me echt overvallen, fantastisch! Er waren ook heel veel mensen, ook oud-atleten. Koen Gijsbers, Harry Schulting, Hugo Pont, Mario Westbroek en heel veel andere mensen die ik al heel lang niet had gezien. Dat was echt een van de allermooiste avonden die ik mij kon voorstellen.”

Passie

Nadat hij was gestopt, kon Marcel Klarenbeek aanvankelijk als militair, gelegerd op De Harskamp, nog wat aan atletiek blijven doen; hij veroverde zelfs enkele militaire titels. Nadien ging hij als verkoper in een sportzaak werken, om vervolgens begin jaren negentig vertegenwoordiger te worden, eerst van Adidas, daarna van Brooks. Marcel: “En Brooks vind ik by far het leukst. Dus dat doe ik nu een jaar of twintig.” Tegenwoordig heeft hij als zelfstandige zzp-er zijn eigen hardloopspecialzaak. “Je moet het zo zien: ik werk in opdracht van en verkoop de goederen die ik heb hangen, aan winkels. En omdat ik zelfstandig ben, kan ik ook wat spullen van andere opdrachtgevers verkopen, maar ik heb zodanige afspraken met Brooks dat ik alleen dingen verkoop die Brooks niet bijten.” Het is werk naar zijn hart. “Mijn passie is het verkopen en het omgaan met klanten.”

Piet Wijker

Jeugdfonds gaat ook na 2014 verder!

Op een dag waarop alle records met betrekking tot het weer werden verbroken, hielden de Vrienden van de K.N.A.U. hun jaarlijkse Algemene Leden Vergadering in Gouda. Nog geen jaar geleden werd tijdens dezelfde vergadering aangekondigd, dat 2014 het laatste jaar zou worden in het bestaan van het Jeugdfonds. Een simpele – maar wel duidelijke – reden was, dat er geen financiële middelen meer waren. Dat probleem is opgelost, waardoor het Jeugdfonds een doorstart kan maken.

Er is het afgelopen jaar met veel mensen gesproken over de waarde van het Jeugdfonds voor onze talenten en tijdens deze gesprekken werd steeds duidelijker, dat er alles aan gedaan moest worden om met het Jeugdfonds door te gaan. In deze voorbereidende fase

Namens de Stichting Atletiek Fondsen overhandigt Harry Peters een cheque van 15.000 euro voor het Jeugdfonds aan voorzitter Els Stolk. *(foto Trudy en Ed Turk)*

(SAF) en het in de begroting opnemen van een extra post ten behoeve van extra activiteiten, waaronder die van het Jeugdfonds, ontstond ook een eerste financiële basis. Wij blijven echter onverminderd doorzoeken naar andere structurele inkomstenbronnen. Uit gevoerde gesprekken zijn veel ideeën naar voren gebracht, waarvan de haalbaarheid wordt bekeken en waaraan gewerkt gaat worden.

► 2015

Volgend jaar kunnen de atletiek liefhebbers weer aan hun trekken komen op een viertal grote toernooien: Het Europees Kampioenschap Indoor in de Tsjechische hoofdstad Praag, het Wereldkampioenschap in het Chinese Beijing, het Europees Kampioenschap onder de 23 jaar in de Estlandse hoofdstad Tallin en het Europese Junioren Kampioenschap in het Zweedse Eskilstuna. Bij de ondersteuning van talentvolle atleten kijkt het Jeugdfonds vooral naar de kansen op grote toernooien en voor 2015 geldt dat

vooral voor de kampioenschappen in Tallin en Eskilstuna, onze naam is tenslotte het Jeugdfonds van de Vrienden van de Atletiek (tijdens de ALV is de naamswijziging van Vrienden van de K.N.A.U. naar Vrienden van de Atletiek aangenomen).

► De aanblijvers

De volgende atleten, die ook in 2014 door ons ondersteund zijn, zullen ook in 2015 op ons kunnen rekenen:

Menno Vloon. 20 jaar. Is de huidige nationaal kampioen bij het polsstokhoogspringen en heeft zich verbeterd naar een hoogte van 5,41 m. Traint hard en is gemotiveerd.

Denzel Comenentia. 19 jaar. Kreeg tijdens de vergadering de Gouden Pluim uitgereikt voor zijn opvallende prestaties op de werponderdelen kogel, discus en kogelslingeren, waarbij hij op alle drie de onderdelen de Nederlandse juniorentitel veroverde. Denzel verbeterde het Nederlands juniorenrecord indoor bij het kogelstoten, een record dat in handen was van niemand minder dan Rutger Smith en zijn mooiste prestatie was wel de zilveren medaille bij de Wereld Junioren Kampioenschappen in Eugene.

Bart van Nunen. 19 jaar. Loopt 5 en 10 km. Na zich in eerdere jaren vooral geconcentreerd te hebben op de 5000 m, brak hij in 2014 door op de 10.000 m, waarop hij een nieuw Nederlands juniorenrecord vestigde met een tijd van 29.04,30. Is nationaal juniorenkampioen op de 5000 m en was in Eugene bij de Wereld Junioren Kampioenschappen de 2^e Europeaan op de 10.000 m.

Dominique Esselaar. 18 jaar, Nederlands juniorenkampioene polshoog en deelnemster aan de Wereld Junioren Kampioenschappen, waar zij haar PR verbeterde naar 4,10 m.

Tony van Diepen. 18 jaar en loopt de 800 m, waarop hij in 2014 een zilveren medaille won bij de senioren op de Nederlandse Indoor Kampioenschappen en bij de junioren op dezelfde afstand kampioen werd. Behaalde In Eugene de halve finale.

► De nieuwkomers

Naast deze oude bekenden is

Sina Mai Holthuijsen, geflankeerd door Youri Sedykh (links) en Michel Leinders (rechts). (foto Peter Holthuijsen)

besloten om nog 2 nieuwe talenten aan deze lijst toe te voegen, waar we u graag kennis mee willen laten maken:

Sina Mai Holthuijsen, 18 jaar, Nederlands juniorenkampioene op het onderdeel kogelslingeren en won brons bij de senioren. Verbeterde zich dit jaar tot 55,00 m en is ontzettend gemotiveerd bezig. Haar trainer bij AV Unitas is Michel Leinders, die zelf wereldkampioen kogelslingeren bij de masters is. Regelmatig reist zij ook voor een weekend naar Parijs, om onder toezicht van Youri Sedykh haar techniek bij te schaven. Youri Sedykh is tweevoudig Olympisch kampioen geweest, wereldkampioen, driemaal Europees kampioen en nog steeds houder van het wereldrecord kogelslingeren met 86,74 m. Tijdens zo'n weekend in Parijs worden tijdens 2 trainingen van 3 uur meer dan 80 worpen gedaan. Sina is een atlete met doorzettingsvermogen en duidelijke doelstellingen. Haar doel voor 2015 is deelname aan de Europese Junioren Kampioenschappen en op lange termijn droomt ze van de Olympische Spelen, die in 2020 in Tokyo zullen worden gehouden.

Joris van Gool, 16 jaar en een puur sprinttalent. Heeft op de 100 m een tijd staan van 10,80 – tijdens de Olympic Moves in Amsterdam (een niet officiële wedstrijd) finishte hij al na 10,62 seconden – en op de 200 m 21,97. Zijn grootste doel is om mee te kunnen

Joris van Gool in actie, ver voor zijn concurrenten uit.
(foto Ed Turk)

doen aan de Europese Kampioenschappen, die in 2016 in Amsterdam zullen worden gehouden. Wij kijken voor 2014 alvast naar de Europese Junioren Kampioenschappen, waar we Joris hopen te zien op de individuele sprint en in een estafetteteam. In 2014 werd Joris Nederlands kampioen bij de B-junioren op zowel de 100 als de 200 m en tijdens de Nationale Senioren Kampioenschappen wist hij als 16-jarige op beide afstanden de halve finale te halen. Naast de korte sprintnummers

komt Joris ook uit op de horden. Zijn trainster voor dit onderdeel is niemand minder dan Marjan Olyslager, nog steeds houdster van het nationaal record op de 100 m horden en nu ook sterk betrokken bij de ontwikkelingen binnen het Jeugdfonds. Zij neemt de plaats in van Elly de Regt, waar ik vele jaren erg prettig mee heb mogen samenwerken.

Wim van der Krogt

Global Sports Communication

- Expert management of world class athletes
- Advising and organising athletic events
- Specialists in sports marketing and sponsoring

www.globalsportscommunication.nl
<https://twitter.com/GlobalSportsCom>

Onze jarige Vrienden

Om privacyredenen bij publicatie van de Vriendenband op de website heeft het bestuur besloten om niet meer de adressen en telefoonnummers te vermelden. Deze zijn te vinden in de ledenlijst die iedereen in boekvorm heeft ontvangen.

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Januari 2015

5	Mieke Sterk (69)	16	Jan Verschoor (91)
5	Ab Slaman (73)	16	Marth Moermans (79)
7	Bob Janssen (58)	17	Fred Moerman (81)
7	Yvonne van der Kolk (46)	18	Tilly van der Zwaard (77)
8	Jos Hermens (65)	18	Peter Geelen (67)
8	Piet Yska (81)	19	Carel van Venetiën (86)
9	Chris Konings (75)	19	Rien van Haperen (63)
9	Mathieu Kardurk (85)	22	Henk Kalf (68)
10	Hans van Kuijen (65)	22	Ton Eijkenboom (79)
10	Servee Wijsen (80)	23	Arie Kauffman (65)
11	Wim Visser (83)	27	Edine van Heezik (54)
12	Klaas Lok (60)	31	Martin van Oooyen (71)

Februari 2015

2	Jolanda Burkels-Silver (58)	20	Frans Krechting (59)
2	Cees Clement (75)	21	Coen Jansen (72)
3	Aad Bos (73)	21	Ester Goossens (43)
4	Carla Admiraal-Luyer (69)	21	Loes Siekman-Boling (74)
7	Els Stolk (58)	22	René van Zee (66)
8	Jan Willem Boogman (63)	23	Elly de Regt-Henzen (58)
9	Ellen van Langen (49)	23	Lia Gonzalez-Melis (55)
12	Liliane Mandema (56)	23	Vriezo Wagena (79)
13	Ray van Asten (73)	23	Niek de Groot (53)
13	Wil Westphal (78)	24	Jan van Heek (76)
14	Harry Schulting (59)	24	Bea Wiarda (56)
15	Leo van der Veer (67)	26	Mien Schopman-Klaver (104)
16	Henk van der Worp (73)		
17	Rob de Jong (71)		
19	Piet Tamminga (71)		
20	Geesje Jorna-van der Land (85)		

Onze jarige donateurs/donatrices

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Januari 2015

21 Janny Vellinga-Vonk (72)

23 Ina Visser_bakker (81)

23 Tini Pallesen (86)

Februari 2015

10 Ali Vroon-Bijlsma (79)

14 Peter Godschalk (58)

14 Frans van Erp (91)

Bijzondere jarige

Mien Schopman-Klaver, hier gefotografeerd in 2011, hoopt op 26 februari 2015 haar 104^e verjaardag te vieren. Mien is verreweg ons oudste lid en dat is meer dan voldoende aanleiding voor een extra vermelding. *(foto Chris Konings)*

***Het bestuur van de Vereniging
Vrienden van de Atletiek
wenst u
fijne Kerstdagen***

***en een voorspoedig
2015***

***Els Stolk, Melchert Kok, Kees de Kort,
Ed Turk, Riet van der Enden,
Wim van der Krogt en
Harry Peters.***